ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 123 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27Α ΑΘΗΝΑΙ | 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1927

ΑΣ ΔΙΔΑΧΘΩΜΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ἀφοῦ ἐπὶ τρίμηνον διετήρησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰς τὸ γραφεῖόν του ἀνεκτέλεστον τὸ πρακτικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου περὶ προαγωγῆς τῶν νομίμως δικαιουμένων δημοδιδασκάλων εἰς τὴν Γ' κατηγορίαν, διστάζων νὰ λάβῃ μίαν οἱανδήποτε ἀπόφασιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔρριψεν, ἐπὶ τέλους, ἐσχάτως αὐτὸ εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων, δηλώσας, ὅτι θὰ τροποποιήσῃ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς διαβαθμίσεώς μας, κατὰ τρόπον, προστατεύοντα τοὺς ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα διευθύνοντας τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Τοιουτοτρόπως ἐπανῆλθεν ἡ φυγαδευθεῖσα γαλήνη εἰς τὰ πνεύματα ὡρισμένων συναδέλφων, ἡ ὑφισταμένη κατάστασις παρέμεινεν ἀδιατάρακτος, τὰ κεκτημένα δικαιώματα διετηρήθησαν ἄθικτα καὶ οἱ νικηταί, τρίβοντες τὰς χεῖρας ἐκ χαρᾶς, συσκέπτονται διὰ τὸν μεγαλοπρεπέστερον ἑορτασμὸν τῶν ἐπινικείων.

Ἀλλ' οἱ κοχλίαι τοῦ Αἰσωπείου μύθου, ἀτυχῶς, δὲν ἐσυνετίσθησαν καὶ «ᾄδουσι πάλιν, ἐμπιπραμένων τῶν οἰκιῶν αὐτῶν».

* * *

Χειροκροτήσαντες πρὸ ὀλίγου καιροῦ διὰ τὴν νίκην τοῦ ὠργανωμένου κλάδου, κερδίσαντος τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸν ὁποῖον ἐθεώρουν ἀνέφικτον ἄλλοτε διὰ τὸν δημοδιδάσκαλον, ἤρχισαν ἀδημονοῦντες καὶ θορυβοῦντες ὅταν ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς ἀπονομῆς αὐτοῦ καὶ συνελθόντες εἰς ἐπανειλημμένας συσκέψεις διεκήρυξαν μεγαλοστόμως : «Ἢ θὰ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς εἰσηγηταὶ ἢ δὲν θὰ γίνῃ κανείς».

Καὶ ὁ ἀγὼν ἤρχισε, διεξαχθεὶς συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος κατ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἠκούσθησαν πολλαχόθεν βαρεῖς χαρακτηρισμοὶ κατὰ τῶν νομίμως διεκδικούντων τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ δημοδιδασκάλων — οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἐκ διαφόρων κατηγοριῶν — καί, ἀφοῦ δὲν ἐξεπληρώθη ὁ πρῶτος πόθος τῶν ἀντιδρώντων, ἐξεπληρώθη ὁ δεύτερος, ὡς ἦτο ἐπόμενον. Ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν καὶ αὐτοὶ εἰσηγηταί, κατωρθώθη νὰ μὴ γίνῃ κανείς.

Ἔχει καλῶς.

Ἀλλ' εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι, ὅταν οἱ καλοὶ συνάδελφοι κορεσθοῦν ἑορτάζοντες τὴν Καδμείαν αὐτὴν νίκην νίκην των, δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ νὰ αἰσθανθοῦν τὸ καταφερθὲν καθ' ὁλοκλήρου τοῦ κλάδου μας ῥάπισμα. Καὶ τότε, ἀντιλαμβανόμενοι τὴν σκληρὰν πραγματικότητα, θὰ ἀνομολογήσουν ὅτι, αἱ ἐνέργειαί των ἐστράφησαν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν κατὰ τῶν ἰδίων κεφαλῶν των καὶ κατὰ τῶν κεφαλῶν ὅλων τῶν συναδέλφων.

* * *

Καὶ πράγματι.

Ποίαν ὠφέλειαν ἀναμένουν ἀπὸ τὴν καταρτιζομένην ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τροποποίησιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ Ν. Διατάγματος; Μήπως ἀρά γε ἐλπίζουν σοβαρῶς ὅτι θὰ δυνηθοῦν ἀ καταλάβουν καὶ αὐτοὶ τὸν ἐπίμαχον βαθμόν; Ἂν ἦτο εὔκολον νὰ ἐπιτύχουν τὴν λύσιν ταύτην, ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἐξήγειρε τὸν φθόνον τῶν ἄλλων, τῶν εἰς μάτην ἀναμενόντων ἀπὸ τριμήνου τὴν νόμιμον προαγωγήν των.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς θεωρῶν τὸν δημοδιδάσκαλον, ἀνίκανον διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ εὑρεθῇ πρὸ μιᾶς ὁμαδικῆς ἐξεγέρσεώς μας, εἶχεν ἀνάγκην νὰ εὕρῃ ἐν οἱονδήποτε πρόσχημα διὰ ν' ἀπορρίψῃ τὸ πρακτικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἡ Ὁμοσπονδία εἰργάζετο διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἠσθάνετο ἀπομακρυνόμενον ἀπὸ τοῦ κλάδου, μεσολαβήσαντες οἱ συνάδελφοι ἐκεῖνοι καὶ συμμαχήσαντες λεληθότως μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς διατηρήσεώς των εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν σχολείων, ἐνίσχυσαν τὴν Ὑπουργικὴν αὐτὴν ἀντίληψιν καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπώλειαν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον μετ' ἀγῶνας πολλοὺς ἐκέρδισεν ὁ κλάδος ὁλόκληρος, ἀνομολογοῦντες τοιουτοτρόπως καὶ αὐτοί, ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος εἶνε ἀνίκανος διὰ τὴν διεκδίκησιν αὐτοῦ.

Ἔχομεν, ἐν τούτοις, καιρὸν ν' ἀντιληφθῶμεν ὅλοι τὴν πλάνην μας καὶ νὰ δώσωμεν καὶ πάλιν τὰς χεῖρας, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχουν τὰ κοινά μας συμφέροντα. Ὀφείλομεν, λησμονοῦντες τὰς ταξικάς μας διακρίσεις, καὶ διδασκόμενοι ἐκ τῶν παθημάτων μας, νὰ συσκεφθῶμεν ὡς σύνολον ἐγιαῖον καὶ νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ὅλου ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὸν κλάδον ὁλόκληρον, παρουσιάζοντες συμπαγὲς μέτωπον κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν νὰ μὴ ἀναγνωρίσουν τὰς δικαίας διεκδικήσεις μας.

Ἄλλως, ἂς ἑτοιμασθῶμεν νὰ θρηνήσωμεν καὶ ἄλλας συμφοράς, αἱ ὁποῖαι μοιραίως θὰ ἔλθουν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας συντόμως.

Ν. Π.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Δημοσιεύοντες, κατὰ καθῆκον, τὴν ἀπάντησιν τοῦ Συλλόγου Ζογορίου ἐπὶ τῶν εἰς προηγούμενον φύλλον τοῦ «Δ. Βήματος» δημοσιευθεισῶν σκέψεων τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τρικκάλων καὶ Μετσόβου κ. Μενταύλου, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δηλώσωμεν, ὅτι δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν.

Ὁ κ. Μένταυλος κακῶς ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ἠδιαφόρησε διὰ τὰ ζητήματα, ποὺ ἐνδιαφέρουν τὸ σῶμα τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ κακῶς, ἑπομένως, προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸν κλάδον περὶ τῆς κοινότητος τῶν συμφερόντων Ἐπιθεωρητῶν καὶ διδασκάλων. Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία, δηλ. ὁ κλάδος ὁλόκληρος, ἐπίστευσε καὶ πιστεύει ὅτι, ἡ ἐνίσχυσις τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θὰ συντελέσῃ, ἀσφαλῶς, εἰς τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τοῦτο πάντοτε, ὁσάκις ἔβλεπε παραβλαπτόμενα τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν Ἐπιθεωρητῶν, εἰργάσθη χάριν αὐτῶν εἰλικρινῶς καί, σχεδὸν πάντοτε, ἀποτελεσματικῶς. Ἀλλὰ καὶ σήμερον εἶναι πρόθυμος καὶ ἑτοίμη νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρόν των καὶ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς δικαίας διεκδικήσεις των, διότι εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ ἐπίσημον Κράτος ὄχι μόνον ἠγνόησεν αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς συνετέλεσεν εἰς τὴν καταρράκωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως αὐτὴν δὲν ἠθέλησε νὰ πιστεύσῃ ὁ κ. Μένταυλος καὶ ἔδωκε τοιουτοτρόπως ἀφορμὴν νὰ διατυπωθοῦν πολλαχόθεν ποικίλαι

καὶ δίκαιαι ἀντιρρήσεις ἐξ' ὁδῶν φαίνεται πιθανῶν διὰ τῶν δημοσιευθεισῶν δύο ἐπιστολῶν του.

Ἡμεῖς πιστεύοντες, ὅτι ἡ Ὀργάνωσις μας εἰργάσθη πάντοτε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Ἐπιθεωρητῶν, παρὰ τῆς ἀλότητος τῶν ὁποίων δὲν ὑπεστηρίχθη, ἀτυχῶς, ὅπως ἐπεβάλλετο, θεωροῦμεν ἐπιβαλλόμενον τὸν τερματισμὸν μιᾶς τοιαύτης συζητήσεως ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Δ. Βήματος» ἡ ὁποία, ἐνῶ εἰς τίποτε δὲν δύναται νὰ ὠφελήσῃ, κινδυνεύει νὰ δημιουργήσῃ προστριβὰς μεταξὺ Ἐπιθεωρητῶν καὶ διδασκάλων, τῶν ὁποίων τὴν συνέπειαν θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν.

Η ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διὰ μίαν ἄλλην ὁρᾶν ἡ ὀγκώδης καὶ ἐπιβλητικὴ εἰς ἐμφάνισιν μᾶζα τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς συνελθοῦσα ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐξεδήλωσε τὴν ἀγανάκτησίν της διὰ τὸν συνεχῆ παραγκωνισμὸν τῶν αἰτημάτων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ minimum τῶν τιμίων ἀξιώσεών της καὶ διετράνωσε τὴν ἀπόφασίν της νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν κρατικὴν κωδικοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ τελευταίου Πανυπαλληλικοῦ Συνεδρίου. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει βαρυτάτην ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῶν σκληρῶς πληττομένων ἀπὸ τὴν πολιτικὴν συναλλαγὴν καὶ τὰς δυσμενεστάτας συνθήκας τῆς σημερινῆς ζωῆς ἐργατῶν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν, ποὺ ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, νὰ προσέξῃ σοβαρῶς τὸ διὰ βοῆς ἐγκριθὲν ψήφισμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ χρονοτριβῆς καὶ δικαιολογιῶν ἄρσιν τῶν τυχὸν προβαλλομένων ἐμποδίων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ παρ' αὐτῆς, ὅτι μεγάλα καὶ πολυσύνθετα μεταπολεμικὰ κοινωνικὰ προβλήματα, ὅπως εἶναι τοιοῦτον τὸ πρόβλημα τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν Δημ. Ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοὺς ἐφιάλτας των, καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων, δὲν λύονται διὰ τῆς ἀναβολῆς καὶ τῆς ἀδιαφορίας, ἀλλ' ἀντιθέτως ὀξύνονται ἐπικινδύνως καὶ εἰς βαθμὸν προκαλοῦντα τὴν ἐξάπλωσιν τῆς γαγγραίνης, ὑπὸ τῆς ὁποίας προσβληθὲν νοσεῖ βαρέως τὸ Κράτος.

Δεδομένου δὲ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ μοιρολατρεία τῶν πενομένων ὑπαλλήλων παρεχώρησεν σήμερον τὴν θέσιν της εἰς τὴν ἄποψιν τῆς ἐντόνου διεκδικήσεως τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς ζωῆς, τὸ Κράτος δέον νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι καλεῖται θᾶττον ἢ βράδυον νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς φθορᾶς καὶ ἐξουθενώσεώς του ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς τονώσεως τοῦ ἠθικοῦ τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων ἀφ' ἑτέρου τὴν προτιμωτέραν καὶ μᾶλλον συμφέρουσαν εἰς αὐτὸ λύσιν.

ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα συζητοῦμεν περὶ τῶν οἰκονομιῶν εἰς βάρος τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἡ Κεμαλικὴ Τουρκία, ἀντιληφθεῖσα, ἀντιθέτως, ὅτι ἡ ἀναμόρφωσις τῆς Παιδείας θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους, δὲν ἐδίστασε νὰ ὑποβληθῇ εἰς οἱαδήποτε θυσίαν χάριν αὐτῆς.

Τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα καλεῖται νὰ μελετήσῃ μετὰ προσοχῆς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ μετ' αὐτοῦ ὁλόκληρος ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἐπιμένει τὰ μᾶς πεῖ τῷ, ὅτι τὸ Ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν διὰ τὴν μελλοντικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος.

«Κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τῆς Ἀγκύρας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Τουρκίᾳ σχολείων πρώτης ἐκπαιδεύσεως ἀνῆλθεν εἰς 5.882, μὲ 11.666 διδασκάλους καὶ 383.455 μαθητὰς καὶ μαθητρίας. Πλὴν αὐτῶν, ὑπάρχουν 39 ὀρφανοτροφεῖα μὲ 50 διδασκάλους καὶ 6.580 μαθητάς.

Ἡ μέση ἐκπαίδευσις ἀριθμεῖ 86 δικακτήρια μὲ 12'751 μαθητάς, 12 εἰδικὰ λύκεια μὲ 7.233 μαθητάς, καὶ 21 λύκεια θηλέων μὲ 483 καθηγητὰς καὶ 4.502 μαθητρίας. Εἰς δὲ τὸ ἐν Κων)πόλει πανεπιστήμιον διδάσκουν 265 καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταί του συμποσοῦνται εἰς 2.837.

Ὅταν ἡ Τουρκία ἦτο ἀκόμη Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, μαθητριῶν καὶ φοιτητῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν σχολείων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἦτο 32.500. Μὲ τὴν νέαν ὀργάνωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἐδωδεκαπλασιάσθη καὶ τὰ νέα Τουρκικὰ σχολεῖα λειτουργοῦν ἄριστα κατὰ τὰ καλλίτερα Εὐρωπαϊκὰ πρότυπα, πενῆντα δὲ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι, ἀπόφοιτοι Τουρκικῶν Διδασκαλείων, τελειοποιοῦνται κατ' ἔτος εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ μεγαλυτερα καὶ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος πλευρὰ τῆς Κεμαλικῆς ἐπαναστάσεως εἶνε ἡ ἀνομόρφωσις τῆς Παιδείας εἰς τὴν Τουρκίαν.»

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝ ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ

Ὁ Σύλλογος Ζαγορίου διὰ τῆς ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιευομένης ἀποφάσεώς του καταδικάζει δέκα τρεῖς συναδέλφους τῆς περιφερείας του, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ τρεῖς μόνον εἶναι ἄρρενες, «διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀσύγνωστον ἐπαγγελματικὴν ἀσυνειδησίαν των».

Εἶναι, βεβαίως, μεγάλη τιμὴ διὰ τοὺς κυρίους καὶ τὰς κυρίας αὐτὰς ν' ἀσχοληθῇ ὁ ὀργανωμένος κλάδος μὲ τὰ ὀνόματά των. Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ στιγματίζεται δημοσίᾳ ἡ διαγωγὴ διδασκάλων οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ εἰσπράττουν μὲ παραδειγματικὴν προθυμίαν τὰς αὐξήσεις, ποὺ ἐδημιούργησε καὶ δι' αὐτοὺς ἡ Ὁμοσπονδία, ἐν τούτοις τὴν λησμονοῦν καὶ εὔχονται διὰ τὸν θάνατόν της.

Ἂς βεβαιωθοῦν, ἐν τούτοις, καὶ αὐτοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ποὺ ἔχουν τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις, ὅτι ὁ κλάδος κρατεῖ σημείωσιν τῶν ὀνομάτων των καὶ ὅτι πολὺ συντόμως θὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα ἐναντίον ὅλων αὐτῶν, ποὺ ἀπομυζοῦν τὸ αἷμα τῶν τιμίων ἀγωνιστῶν, γελῶντες εἰς βάρος των.

Καὶ τότε θὰ πεισθοῦν ὅτι, «ὅποιος γελᾶει τελευταῖα, αὐτὸς γελᾶει καλλίτερα».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

Η ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς προχθεσινῆς Τετάρτης ἐγένετο εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἡ προαγγελθεῖσα ἔκτακτος Γεν. Συνέλευσις τῶν Δημ. ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, καθ' ἣν παρέστησαν ἅπαντες οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ ὀργανώσεων καὶ ὑπὲρ τὰς 3 χιλιάδας Δημ. ὑπάλληλοι.

Ἡ συνεδρίασις ἤρχισε τὴν 7.30' μ. μ.

Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐξελέγη διὰ βοῆς ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Συνομοσπονδίας Δημ. ὑπαλλήλων κ. Καψίλης, ὁ ὁποῖος λαμβάνων τὸν λόγον ἐξιστόρησε τὴν διαρκοῦσαν τῆς Παγκαλικῆς δικτατορίας καταπίεσιν τοῦ τόπου καὶ τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ τῆς κινήσεως τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων διὰ τὴν κατάργησιν τῶν Δημοκρατικῶν Ταγμάτων καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς Δικτατορίας. Ἀκολούθως ὁ κ. Καψίλης ἐπιτεθεὶς κατὰ τῆς ἀδιαφορίας τῶν Πολιτικῶν ἡγετῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποστηριζόμενοι, ὅτι θὰ λάβουν ὑπ' ὄψει τὰ δίκαια καὶ ἠθικὰ ὑπαλληλικὰ αἰτήματα, ἠγνόησαν τελείως τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον, ἐπέκεισε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν διορισμὸν 1800 νέων ὑπαλλήλων καὶ ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποκεντρώσεως τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἐξισώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δικαστικῶν, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ ἐργατικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ τάξις τάσσονται παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων. Ἀναφερόμενος ἐν τέλει εἰς τὴν ἀποδοθεῖσαν εἰς τοὺς Δημ. Ὑπαλλήλους κατηγορίαν ἐπὶ κομμουνισμῷ, ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν κομμουνισταὶ λέγονται ὅσοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικότητος, οἱ Δημ. Ὑπάλληλοι ἀποδέχονται τὸν χαρακτηρισμόν.

Μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ Συμβούλου κ. Γιδαράκου, ὅτι οὐδεμία διαφωνία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῶν Δημοσιοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων, ἡ Γεν Συνέλευσις ἐνέκρινε διὰ βοῆς τὸ κάτωθι ψήφισμα:

«Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου σήμερον τὴν 23 Μαρτίου 1927 περὶ ὥραν 9ην μ.μ. ἅπαντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, συνελθόντες εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν κατόπιν προσκλήσεως τῆς Συνομοσπονδίας δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀκούσαντες τοῦ γενικοῦ γραμματέως αὐτῆς

Ψηφίζουσι:

1ον) Διαμαρτύρονται ἐντόνως διὰ τὴν παρελκυστικὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν αἰτημάτων τοῦ Α'. Πανυπαλληλικοῦ συνεδρίου, ἅτινα καίτοι ὑπεβλήθησαν πρὸ τριμήνου, τυγχάνουσι δὲ κατ' ἐξοχὴν ἠθικὰ καὶ δίκαια καὶ δὲν ἐπιβαρύνουσι τὸν προϋπολογισμόν, δὲν ἔτυχον εἰσέτι σοβαρᾶς προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

2ον) Ἀξιοῦσι τὴν ἄμεσον υἱοθέτησιν καὶ ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ πανυπαλληλικοῦ συνεδρίου καὶ κατ' ἐξοχὴν α) ἐπαγγελματικὴν ἀποκέντρωσιν διὰ συμμετοχῆς τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ διοικητικὰ συμβούλια δι' ἐκλογῆς αἱρετῶν ἀντιπροσώπων των. β') Ἐξίσωσιν τῶν ἀποδοχῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων δι' ἰσοδικαίας κατανομῆς τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένων πιστώσεων. γ') Ἄμεσον ψήφισιν παρὰ τῆς Βουλῆς τοῦ ὑπ' ὄψει αὐτῆς νομοσχεδίου περὶ καταστάσεως τῶν δημ. ὑπαλλήλων. δ') Διαβάθμισιν ὅλων τῶν ὑπαλλήλων συμφώνως μὲ τὰ ὑποβληθέντα ὑπομνήματα.

3ον) Κηρύσσονται ἀλληλέγγυοι πρὸς τὰ διωκόμενα μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συνομοσπονδίας καὶ διαδηλοῦσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, ὅπως πᾶν μέτρον κατὰ τῶν ἡγητόρων τῆς ὠργανωμένης ὑπαλληλικῆς τάξεως ἀντιμετωπίσωσιν ὡς στρεφόμενον κατ' αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων.

4ον) Ἀξιοῦσι τὴν ἄμεσον κατάπαυσιν τῆς κατὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς Συνομοσπονδίας ἀρξαμένης διδικητικῆς διώξεως, ὀφειλομένης εἰς προκαταλήψεις καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης ἐν φιλελευθέρῳ Κράτει.

5ον) Ἐξουσιοδοτοῦσι τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Συνομοσπονδίας, ὅπως ἐπικοινωνήσῃ καὶ αὖθις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ζητήσῃ τὴν ἄμεσον υἱοθέτησιν τῶν ὑπαλληλικῶν αἰτημάτων, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ἢ νέας παρελκύσεως τοῦ ζητήματος συγκαλέσῃ τάχιστα νέαν γεν. συνέλευσιν διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων πρὸς ἐντονον δρᾶσιν.

Τὸ παρὸν ψήφισμα ἐπιδοθήτω πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν.»

* *

Τὴν ἐκομένην τῆς Συνελεύσεως, κατόπιν ἐντάλματος τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς ἀνα-

κρίσεις διὰ τὰς αἱματηρὰς σκηνὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανεπαγγελματικῆς ἀπεργίας ἀνακριτοῦ, συνελήφθη ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Συνομοσπονδίας κ. Καφάλης, ἀπαγγελθείσης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας «στάσεως ἐκ συστάσεως μετὰ φόνου».

Κατόπιν τῆς συλλήψεως ταύτης ἐκλήθη εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἡ Ἐκτελεστ. Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Συνομοσπονδίας διὰ τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων.

Ἡ σύλληψις αὕτη τοῦ Γεν. Γραμματέως θεωρεῖται παρ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀσχέτως τῆς ὑπ' αὐτοῦ τηρηθείσης τακτικῆς, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ λογοδοτήσῃ ἐνώπιον τοῦ προσεχοῦς Πανυπαλληλικοῦ συνεδρίου, ὡς στρεφομένη κατὰ τῶν ὀργανώσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ στρατολογικὴ ταυτοποίησις τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων. — Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν κατηρτίσθη Νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ νόμος περὶ τῶν ὑποπεσόντων εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀνυποταξίας ἢ λιποταξίας Δημ. ὑπαλλήλων.

Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁρίζεται, ὅτι δὲν ἀπολύονται τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν οἱ ὑποπεσόντες εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀνυποταξίας ἢ λιποταξίας Δημ. Ὑπάλληλοι, ἐκτὸς ἐὰν διετέλεσαν ὡς ἀνυπότακτοι ἢ λιποτάκται πέραν τῶν τριῶν μηνῶν.

Ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς. — Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Βουλῆς εἶναι ἀναγεγραμμένα τὰ ἑξῆς νομοσχέδια:

α') Περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ θεσμοῦ τῶν προσωρινῶν διδασκάλων (α' ἀνάγνωσις).

β') Περὶ ἀναμεταθέσεως τῶν ἄνευ προτάσεων τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων μετατεθέντων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν (β' ἀνάγνωσις).

γ') Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς χρόνου συνταξίμου τοῦ διατεθέντος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κλπ. ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπαλλήλων ἀνταλλαξίμων καὶ ὑπηρετούντων ἐν Ἑλλάδι ὡς μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων. (α'. ἀνάγνωσις).

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου σχετικῶς μὲ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπηρεσίας μας εἰς τὰς νέας χώρας, περὶ τῆς ὁποίας ἀνεγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Διδ. Βήματος».

Ἀριθ. πρωτ. 10668

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1927

Πρὸς

τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς σχολείων καὶ Ἐπιθεωρητὰς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, εἰς ὃ ἐλέχθη τὸ ζήτημα ἂν δὲν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ χρόνος ὑπηρεσίας ὁ διανυθεὶς πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Συντακτικῆς ἀποφάσεως προσαυξάνεται, συνιεχόντων τῶν ὑπ' αὐτῆς καθοριζομένων ὅρων, ὁλόκληρος ἢ μέχρι μόνον δύο ἐτῶν, ἀπεφάνθη ὁμοφώνως ὅτι ἐκ τῆς ὡς ἔχει διατυπώσεως τῆς σχετικῆς διατάξεως, οὐδεὶς ἑρμηνευτικῶς δύναται νὰ ἐξαχθῇ χρονικὸς περιορισμὸς διὰ τὸν προηγούμενον τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως χρόνον ὑπηρεσίας, ὅστις ἅπας προσαυξάνεται εἰς τὸ διπλοῦν ἢ τὸ ἡμιόλιον, κατὰ τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνταξίμου χρόνου, διὰ δὲ τὸν μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῆς διανυόμενον ὅτι προσαυξάνεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάλληλος διήνυσε τοῦτον παρὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν τυχὸν αἴτησιν περὶ μεταθέσεώς του.

Ἀποδεχόμενοι ἀνενδοιάστως τὴν ὡς ἄνω γνώμην τοῦ Νομ. Συμβουλίου, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνακοινώσητε τ' ἀνωτέρω εἰς πάντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργούς, ἰδίᾳ εἰς τοὺς τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως, δι' οὗς ἄχρι τοῦδε κυρίως ἐφηρμόσθη ἡ ἀντίθετος ἄποψις, καὶ οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναθεώρησιν τῶν σχετικῶν πράξεων, δι' ὧν ἡ προσαύξησις τῆς προγενεστέρας πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ ἀνεγνωρίσθη μόνον διὰ τὰ δύο ἐξ αὐτῆς ἔτη.

ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ Διευθυντὴς

Ε. ΚΑΚΟΥΡΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΙΕΡΑΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Ἡ πρότασις τῶν συλλόγων, νὰ συζητηθῇ στὴ Θ'. Συνέλευση τὸ ζήτημα τῶν Ἱερατ. Σχολῶν ὡ; Ἱεροδιδασκαλείων, εἶναι πολὺ δικαιολογημένη. Εἶναι καιρὸς κιὰ νὰ κάψῃ, ἡ πρόχειρη δασκαλοποίηση ἀνθρώπων, ποὺ δὲν ἔχουν καμιὰ ἰδέα, ἀπὸ ἐκείνας ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνας δάσκαλος τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ τέτοιοι εἶναι καὶ οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ἱερατικῶν σχολῶν. Οἱ ἱερατ. σχολὲς ἱδρύθηκαν μὲ σκοπὸ νὰ παρασκευάσουν μορφωμένο κλῆρο. Ὅλη ἡ ἐργασία ποὺ γίνεται σ' αὐτές, τὸ πρόγραμμά τους, τὸ διαμορφωμένο σ' αὐτὲς περιβάλλον, πρὸς τὰ ἐκεῖ ἀποβλέπουν. Ἐπειδὴ τὸ παιδιὰ αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν παπάδες ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποφοίτησή τους καὶ γιὰ νὰ μὴ τραποῦν σὲ ἄλλα ἐπαγγέλματα καὶ δὲν γίνουν ἀργότερα παπάδες, μὲ ἐλαφρὴ συνείδηση οἱ ἁρμόδιοι νόμισαν καλό, νὰ τοὺς ξεφορτώσουν κι' αὐτοὺς ὅπως καὶ τόσους ἄλλους, πολὺ χειρότερους, στὴ Δημοτικὴ Ἐκπαίδευση, ἀδιαφοροῦντες τελείως, ἂν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μένῃ στάσιμη γιὰ κάμποσες δεκάδες χρόνια ἡ Δημοτικὴ Ἐκπαίδευση, ἡ μοναδικὴ πνευματικὴ τροφὴ τῆς μεγαλύτερης μάζας τοῦ Ἑλλ. λαοῦ.

Ὄχι μόνον ἀναχρονισμὸς εἶναι νὰ διατίσκεται δοῦλο τὸ Δημ. Σχολεῖο στὸν κλῆρο, ἀλλὰ καὶ ἐγκληματικὸ συνάμα. Σ' ὅλα τὰ ἄλλα κράτη, κι' αὐτὰ τὰ γειτονικά μας ἀκόμη ποὺ θέλουμε νὰ τὰ θεωροῦμε κατώτερα μας, ἄρχισαν νὰ δίνουν σημασία μεγάλη στὸν ἐπιστημονικὸ καταρτισμὸ τοῦ δασκάλου καὶ δὲν κάνουν δασκάλους μὲ Ν. Διατάγματα, ἀλλὰ μὲ πολύχρονη καὶ συστηματικὴ ἐκπαίδευση, σὲ εἰδικὰ ἐκπαιδευτήρια. Οἱ ἱερατικὲς σχολὲς μποροῦν νὰ παρασκευάζουν τοὺς τροφίμους των ἱκανοὺς γιὰ κληρικοὺς, ἄξιους τῆς ἀποστολῆς των ἀλλὰ γιὰ δασκάλους δὲν τοὺς καταρτίζουν οὔτε στοιχειωδῶς. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δάσκαλος κανείς, χωρὶς νὰ σπουδάσῃ Παιδαγωγικά, Ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ, Διδακτική, Σωματικὴ ἀγωγή, Γεωπονική, Σχολ. μουσικὴ κ.λ.π. χωρὶς καμιὰ πρακτικὴ ἐξάσκηση σὲ Δημοτικὸ Σχολεῖο; Στὸ πρόγραμμα τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ὑπάρχουν μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ μαθήματα μὰ δὲ διδάσκονται ὅμως. Οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς στεροῦνται παιδαγωγοῦ, καθηγητοῦ σχολ. μουσικῆς, γυμναστοῦ, διδασκάλου γεωπονικῶν. Συνήθως τὰ παιδαγωγικὰ τὰ διδάσκουν νεαροὶ καθηγηταὶ ἀπόφοιτοι τοῦ δικοῦ μας Πανεπιστημίου, χρησιμοποιουμένου καὶ κανενὸς βιβλίου ὡς διδακτικοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ δὲν ξεμακρύνουν.

Νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πῶ πολλὰ γιὰ τὴν ἀκαταλληλότητα τῶν ἱεροσπουδαστῶν ὡς διδασκάλων. Θὰ πῶ ὅμως κιὰ νομίζω λύση τοῦ ζητήματος αὐτοῦ δυνατὴ καὶ ὠφέλιμη. Ὑπάρχουν σήμερα ἀρκετοὶ δασκάλοι προερχόμενοι ἀπὸ ἱερατικὲς σχολές, οἱ ὁποῖοι ἢ εἶναι τελείως ἀκατάρτιστοι ἢ στοιχειωδῶς γνωρίζουν μερικὲς γνώσεις ἀπὸ κεῖνες ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες στὸ δάσκαλο, ὅπως τῆς Ριζαρείου, ποὺ γιὰ κάμποσα χρόνια παρακολουθοῦσαν τὰ παιδαγωγικὰ στὸ Μαράσλειο. Ὅλοι αὐτοί, ἐντὸς μιᾶς τριετίας νὰ πάρουν ἐκπαιδευτικὲς ἄδειες καὶ νὰ ἐκπαιδευτοῦν σὲ μονοτάξια Διδασκαλεῖα. Αὐτὸ τὸ μέτρο καὶ ὠφέλιμο εἶναι γιὰ τὴν ἐκπαίδευση καὶ δίκαιο, γιὰ ἀνθρώπους ποὺ ἀφιέρωσαν λίγα χρόνια τῆς ζωῆς του γιὰ τὸ Δημ. Σχολεῖο καὶ ἔχασαν ἔστω καὶ λίγες σταγόνες ἱδρῶτα μέσα σ' αὐτό. Ὅσο γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ ἀκόμα εἶναι μαθηταί, ἂν μεθαύριο τελειόνοντες θελήσουν νὰ διοριστοῦν νὰ πᾶνε πρῶτα στὸ Μονοτάξιο νὰ ἐκπαιδευτοῦν καὶ τότε καταρτισμένοι κιὰ νὰ μποῦν στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο. Μὲ μιὰ προεξήγηση ὅμως. Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς ἱερωθοῦν, νὰ ἀποχωρήσουν ὑποχρεωτικῶς ἀπ' τὴν ὑπηρεσία, παίρνοντας ἀνάλογη σύνταξη. Τὸ ἴδιο νὰ γίνῃ καὶ γιὰ τοὺς ἱερωμένους τώρα συναδέλφους οἱ ὁποῖοι νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπ' τὴν ὑπηρεσία, ἀφοῦ εἶναι παπάδες καὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ κάνουν καὶ τὶς δυὸ δουλειές.

Π. Π.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐπιτρέψατε, παρακαλῶ, σ' ἕνα δημοδιδάσκαλο συμπολίτη Σας νὰ Σᾶς πῆ δυὸ λόγια βγαλμένα μέσα ἀπὸ τὴν πολυετῆ πεῖρα του.

Στὶς Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες βλέπουμε ὅτι ἐκαλέσατε τοὺς διαφόρους εἰδικούς, τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ γεωργικὰ ζητήματα, διὰ νὰ ἀποφασίσετε περὶ γεωργικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ εἶναι σωτήριον διὰ τὸ Ἔθνος. Ἡ ταπεινή μου ὅμως γνώμη λέγει ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, ἀνάγκη ν' ἀναθέσετε τοῦτο εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Δημοδιδασκάλου, ὡς μόνου καταλλήλου διὰ νὰ τὸ φέρῃ εἰς πέρας. Κανένας ἄλλος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ, παρὰ μόνος αὐτός. Καὶ ἐξηγοῦμαι. Οἱ διάφοροι εἰδικοί, ὁσονδήποτε ζῆλον καὶ ἂν ἔχουν, ὁσασδήποτε γνώσεις καὶ ἂν φέρουν στὸ κεφάλι τους μέσα, δὲν θὰ κατορθώσουν τίποτε, διότι εἶναι ἐλάχιστοι, εἶναι σταγὼν ἐν ὠκεανῷ. Καὶ ὅπως, Κε Ὑπουργέ, δὲν

μπορεῖ νὰ διορθωθῇ ἡ Θρησκεία, ὅπως ὁ Χριστιανὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπανέλθῃ στὴν εὐθεῖαν ὁδὸν μὲ ἀγράμματον Παπᾶ, περιμένει δὲ νὰ διορθωθῇ τὸ κακὸ μὲ τὸν ἱεροκήρυκα, ποὺ περνάει κάθε πέντε χρόνια ἀπὸ ἕνα χωριό, τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸ Γεωπόνο. Γι' αὐτό, λοιπόν, ἐναγκαλισθῆτε τὸν διδάσκαλον, ὁποστηρίξατέ το, δώσατέ του τὰ μέσα, ἀφήσατέ τον ἥσυχον στὴ δουλειά του, ἄ; παύση τοῦ λοιποῦ ὁ δουλευτής, ὁ κομματάρχης, ὁ μπακάλης τοῦ χωριοῦ νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰς μεταθέσεις τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ὅλοι μαζὶ ἄ; φροντίσουμε γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς. Ἔτσι ἂν ἐργασθῶμεν ὅλοι δὲν θὰ μετανοήσουμε, διότι ὁ δημοδιδάσκαλος εἶναι εἰς θέσιν νὰ θαυματουργήσῃ. Τότε δὲ καὶ μόνον θὰ δῆτε, ὅτι ἡ ἀγαπητή μας Πατρίδα θὰ εἶναι ἀγνώριστος.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα, ποὺ Σᾶς λέγω, εἶναι βγαλμένα ὄχι ἀπὸ τὰ βιβλία, ἀλλὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐργασία, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησε καὶ ἔφερε εἰς πέρας τὸ σχολεῖόν μου, οὐχὶ κατὰ τὸ ὅλον, ἐννοεῖται, διότι καὶ ἐδῶ ἡ Πολιτεία ἐφρόντισε περισσότερον διὰ τὰς μεταθέσεις καὶ ὀλιγώτερον διὰ τὴν Γεωργικὴν παραγωγήν.

Τί δὲ δύναται νὰ πράξῃ ἕνα σχολεῖον, περὶ τούτου μαρτυρεῖ ὁ κ. Χασιώτης, ὅστις ἐγνώρισε τοιαῦτα σχολεῖα ἐν Κορινθίᾳ καὶ εἶδε ποῖα ἀποτελέσματα εἶχεν ἡ ἐργασία αὐτῶν.

Ἴσως τώρα μὲ ἐρωτήσετε: Καλὰ ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ὁ δημοδιδάσκαλος πῶς θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον, ἀφοῦ δὲν ἔχει τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις;» Τοῦτο εἶναι εὔκολον πρᾶγμα, θὰ συζητηθῇ δὲ τὸ θέμα αὐτὸ κατὰ τὴν προσεχῆ Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Δημοδιδασκάλων.

Τὸ ἔργον κ. Ὑπουργὲ ἐκεῖνο. Ὁ κόσμος ὁ γεωργικὸς πεινᾷ, διότι ἕως τώρα δὲν τὸν ἐκρόσεξε κανείς.

Εἶναι καιρὸς νὰ παύσουν πλέον τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος νὰ βγάνουν θεσιθήρας καὶ ἀργομίσθους. Ἂς ἐναγκαλισθῶμεν ὅλοι τὴν ἐργασίαν, ὁ ὁποία δύναται νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ τὴ δυστυχία.

Μεθ' ὁπολήψεως

Γρηγ. Μούργελας

Ζευγολατειό-Κορινθίας

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἰδοὺ ἐν συντομίᾳ πῶς κατὰ τὴν μικράν μου γνώμην καὶ δι' ἐλαχίστης σχεδὸν κρατικῆς δαπάνης εἶναι δυνατὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου μάλιστα σχολικοῦ ἔτους νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ Ἐπιστημονικὴ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας, ἥτις εἰς τὰς νέας τοὐλάχιστον χώρας εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς πρωτόγονον τῇ ἀληθείᾳ κατάστασιν.

Α'. Ἐὰν εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις ἑκάστου δημοτικοῦ σχολείου εἰσαχθῇ τὸ μάθημα τῆς Γεωργικῆς καὶ ἐν ἑκατέρᾳ τῶν τάξεων τούτων διδάσκωνται συστηματικῶς οἱ μαθηταὶ ἐπὶ 2 καὶ 3ῶρας καθ' ἑβδομάδα τὴν εἰδικὴν καλλιέργειαν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου σχολείου καλιεργουμένων φυτῶν καὶ ἐκ τῆς γενικῆς γεωργικῆς τὰ ἀπαραίτητα πρὸς μόρφωσιν αὐτῶν στοιχεῖα. Βοηθητικὰ διὰ τὸν διδάσκαλον βιβλία εὐτυχῶς ὑπάρχουσι πολλὰ καί, ἐπὶ τέλους, ἂς ὁποχρεωθῶσιν αἱ σχολικαὶ Ἐπιτροπαὶ νὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα. Διὰ τῆς περικοπῆς δὲ τῶν ὡρῶν τῶν θρησκευτικῶν τῶν τάξεων τούτων, αἵτινες εἶναι τῇ ἀληθείᾳ πολλαί, ὡς καὶ διὰ τῆς περικοπῆς ἐκ τῶν τεχνικῶν τοῦ μαθήματος ἐκείνου, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον δὲν διδάσκεται ἐπιτυχῶς ἐν ἑκάστῳ σχολείῳ, οἰκονομεῖται καὶ τὸ ζήτημα τῶν ὡρῶν τῆς διδασκαλίας τοῦ νέου τούτου μαθήματος.

Β'. Ἐὰν εἰς ἑκάστην γεωργικὴν Κοινότητα συσταθῶσι γεωργικὰ λαϊκὰ σχολεῖα, ἐν οἷς κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ καθ' ὡ; μῆνας διατρίβουσιν ἐν τῇ Κοινότητι οἱ γεωργοὶ ὁποχρεωθῶσιν εἰ; ἢ περισσότεροι συγχρόνως διδάσκαλοι, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κοινότητος, νὰ διδάσκωσι τὴν γεωργίαν ἐπὶ διπλῇ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει κατὰ πᾶσαν διδασκαλίας ἡμέραν, διεπιουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ ἄλλης τῆς Κοινότητος ἀρχῶν· καὶ

Γ'. Ἐὰν ὁποχρεωθῇ ἑκάστη Κοινότης νὰ συντηρῇ ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν μικρὸν ἢ μεγάλων τινὰ χῶρον παρ' αὐτὴν καὶ εἰς θέσιν περιφανῆ, ὡ; εἶδος γεωργικοῦ σταθμοῦ, ὅπου ὑπὸ τῶν οἰκείων διδασκάλων θὰ διδάσκωνται ὑποδειγματικῶς οἱ γεωργοὶ καὶ θὰ ἐκτελῶνται γεωργικὰ πειράματα πρὸς πραγματικὴν διαφώτισιν καὶ μόρφωσιν τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ.

Μυτιληνοί-Σάμου Κ. Κασπενικᾶς

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ἔφθασε εὐτυχῶς ἡ σειρὰ νὰ συζητηθῇ καὶ τὸ θέμα «Στρατιωτικὴ ὑπηρεσία δημοδιδασκάλων» ποὺ μὲ τόση ἀνυπομονησίαν καρτεροῦν τόσοι συνάδελφοι γιὰ νὰ σηκωθῇ ἀπ' τὰ στήθη τους ἕνα καταθλιπτικὸ καὶ ἀποκαρδιωτικὸ βάρος, ποὺ τόσα χρόνια τοὺς στενοχωρεῖ τόσο δυσκολοϋπόφερτα.

Ὁ μεγάλος πόλεμος ἐδημιούργησε ἀνισότητες ἀνυπολόγιστες. Ἐκεῖνος ὁ συνάδελφος ποὺ βγῆκε ἀπ' τὸ Διδασκαλεῖο τὸ 1917 καὶ ἐσυμπλήρωσε τὸν 20ὸ χρόνο τῆς ἡλικίας του πῆγε ἀμέσως στρατιώτης καὶ γιατὶ εἶχε τὴ φιλοτιμία (νὰ μὴ πῶ καὶ τὴν ἱκανότητα) καὶ ἔγινε ἀξιωματικὸς στὸ στρατὸ ἀπολύθηκε ἀπ' τὸ στρατὸ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1923, δηλαδὴ ὕστερα ἀπὸ ἕξη ὁλόκληρα χρόνια καὶ ἔτσι δὲν διωρίστηκε, παρὰ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1923 καὶ ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ ἀποκτᾷ χρόνια ὑπηρεσίας γιὰ νὰ δημιουργήσῃ τὸ μέλλον του, ἐνῷ αὐτὸς ὁ συνάδελφος βρῆκε στὴν ὑπηρεσία τὴν συνάδελφο καὶ τὸν ἄλλο στρατευόμενο ἢ ἀπαλλαγέντα, δίκαια ἢ ἄδικα, συνάδελφο νέαν ἕξη χρονῶν ὑπηρεσία καὶ ἔτσι στὴ διαβάθμιση ἡ μὲν συνάδελφος καὶ ὁ ἀστράτευτος συνάδελφος πῆραν τὴν καλή τους θέση, ὁ δὲ πολεμιστὴς συνάδελφος ἔμεινε σκάρτος καὶ ἀποκλείστηκε καὶ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς μετεκπαίδευσης, γιατὶ 21 χρονῶν, ποὺ ἦταν, ὅταν πῆγε στὸ στρατὸ καὶ ἐξήμισυ ποὺ ἔκαμε ἐκεῖ—γίνονται 27 1)2 καὶ 3 γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τριετῆ ἐδόκιμη ὑπηρεσία — γίνονται 30 1)2 καὶ ἔτσι «ὑπερβέβη τὰ ἐσκαμμένα» ὅπως τῶκαθε ἐκεῖνος ποὺ χαράζει αὐτὲς τὶς γραμμές.

Ἀλλὰ θὰ εἴκῃ δὲν εἶνε εὐχαριστημένος ποὺ ἔφερε πάλι τὸ κεφάλι του στοὺς ὤμους του; τί ζητεῖ τώρα;

Λοιπὸν ἡ Θ'. Συνέλευση τῆς Ὁμοσπονδίας ἂς διωρθώσῃ, ὅ,τι εἰ ἄλλες συνελεύσεις παρέλειψαν καὶ ἂς δεχτῇ τὴν εὐγνωμοσύνη τῶν ἀδικημένων ἐφέδρων συναδέλφων ἀπὸ τοὺς ὁποίους στὴν κατηγορία αὐτὴ δὲν θὰ εἶναι παρὰ πολὺ λίγοι: Δηλαδή.

«1.—Ἡ Στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τῶν δημοδιδασκάλων νὰ λογίζεται ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία δημοδιδασκάλου καὶ διὰ τὴν προαγωγήν, τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὴν σύνταξιν, ἡ δὲ πολεμικὴ διπλῇ τοιαύτη.

"ΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡΙ,,

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΝΤΑΥΛΟΥ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 117 φύλλῳ τοῦ «Δ. Βήματος» ὁ Ἐπιθεωρητὴς Τρικκάλων κ. Μένταυλος ἐπιτίθεται λάθρως κατὰ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ζιγορίου ἐκφράσαντος διὰ ψηφίσματός του τὴν λύπην του διὰ τὰς ἐν προγενεστέρᾳ ἐπιστολῇ τοῦ ἐν λόγῳ Ἐπιθεωρητοῦ δημοσιευθείσας ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 109 φύλλῳ τοῦ Δ. Βήματος διατυπουμένας ἀπεριφράστως ἀντιλήψεις αὐτοῦ, χαρακτηρίζων τὸ ψήφισμα τοῦ Δ. Συλλόγου Ζιγορίου ὡ; ἀπόρροιαν «ἀκράτου ἐγωϊσμοῦ καὶ ἀχαλινώτου ἀτομικισμοῦ». Δημοσιεύων δὲ—καίτοι φιλόλογος—τὸ Ρωμαϊκὸν ρητὸν scripat manent, καὶ τὸ ἀστεῖότερον—ἐν τῇ νευρικότητί του μὴ ἀντιλαμβανόμενος ὅτι καλινῳδῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ἐπιστολῇ του, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς ἐμμένων εἰς τὰς ἀντιλήψεις του, προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τοὺς πάντας περὶ τῆς ὀρθότητός των (!) ἐξανανκάζεται ἐν τέλει ὑπείκων εἰς ἀδήριτον ἀνάγκην ν' ἀποσκορακίσῃ καὶ καταδικάσῃ ταύτας διὰ τῶν πράξεών τοι, διερωτᾶται ἀφελέστατα: «Εἰς ποῖα σημεῖα τῆς ἐπιστολῆς μου ἐκείνης ὁ Διδ. Σύλλογος Ζιγορίου εὗρεν ἀπειλὰς καὶ διεῖδε κινδύνους τῶν διδασκάλων δὲν δύναμαι νὰ μαντεύσω».

Μὴ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀφήσωμεν τὴν φαντασίαν του νὰ κουρασθῇ μαντεύουσαφήνομεν ν' ἀπαντήσῃ ἡ ἰδία ἐπιστολή του: «Ὁ ἀντίκτυπος τῆς οἰκονομικῆς δυσκραγίας τῶν ἐπιθεωρητῶν θὰ εἶναι—*νὰ εἶσθε βέβαιος κ. Πρόεδρε*—ἄμεσος ἐπὶ τῶν διδασκάλων. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων οἱ Ἐπιθεωρηταὶ θὰ ἐξέρχωνται εἰς περιοδείαν... τ' ἀποτελέσματα δὲ τῆς ἐπιθεωρήσεως *πᾶς τις μαντεύει εἰς βάρος τίνος θὰ εἶναι*, ἀφοῦ θὰ γίνεται αὕτη κατὰ τὴν ἐποχήν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν κἂν σχολεῖα. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν δὲν συμβῇ, ὅταν ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἐξερχόμενος εἰς περιοδείαν γνωρίζῃ ὅτι ἡ οἰκογένειά του πένεται, ὅλα θὰ τοῦ φαίνωνται μοῦρα, ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὰ γραφεῖα *θὰ μουντζουρώνῃ τοὺς διδασκάλους καὶ τὰς ἐκθέσεις καὶ ματαίως θ' ἀναμείνῃ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος τὸ Ν. Δ. τῆς 21ης Ἀπριλίου 1927 τοὺς ἐκ τούτων προακτέους εἰς ἀνώτερον βαθμόν.*

.. Ἂν δυστυχήσῃ ὁ προϊστάμενος δὲν θὰ περάσῃ καλύτερα καὶ ὁ ὑφιστάμενος... Θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι τὸ Κράτος δὲν θ' ἀφήσῃ τὸ μισθολογικὸν καὶ βαθμολογικὸν ἀνακόλουθον. Ἐὰν ὅμως παρ' ἐλπίδα τοῦτο συμβῇ, *μὴ περάσῃ ἀπὸ τὸν νοῦν κανενὸς* ὅτι οἱ διδάσκαλοι θὰ μένουν ἀμέτοχοι τῆς δυστυχίας τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ των».

Ἰδοὺ αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Μενταύλου, τὰς ὁποίας οὕτω ἀπεριφράστως ἔθεσεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῶν Συλλόγων, ἐπισείων ὡς Δαμόκλειον σπάθην καὶ τὰς ὁποίας εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπικροτήσῃ (!) ἴσως δὲ τῷ ἐκφράσῃ καὶ

2.—Διὰ τοὺς ἐφέδρους, τοὺς κρατηθέντας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν τῷ στρατῷ πλέον τῆς ὑποχρεωτικῆς διετοῦς θητείας των, νὰ τροποποιηθῇ τὸ σχετικὸν Ν. Δ. καὶ νὰ ὁρισθῇ ὡ; ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρὸς μετεκπαίδευσιν τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

15-3-27 Ἀδρα—Μαντινείας

Κώστ. Γεωργίου

τὴν εὐγνωμοσύνην του ὁ Διδ. Σύλ. Ζαγορίου, ὅστις μὴ πράξας τοῦτο οὐ μόνον δὲν ἐκρίθη ἄξιος τῶν συγχαρητηρίων τοῦ κ. Μενταύλου ἀλλ' ἐχαρακτηρίσθη καὶ ὡς ἐμφερόμενος ὑπὸ «ἀκράτου ἐγωϊσμοῦ καὶ ἀχαλινώτου ἀτομικισμοῦ»! Καὶ ἐρωτῶμεν: Εἶναι αἱ ἀντιλήψεις αὗται τοῦ κ. Μενταύλου σοβαρὰ ἐπιχειρήματα ἐντόνου διαμαρτυρίας ἢ ἀπειλαὶ ἀνάρμοστοι καὶ ἀσυμβίβαστοι μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ; Εἶναι λογικὴ καὶ ὀρθὴ καὶ δικαία ἡ ἀξίωσίς του καὶ ἡ κατὰ τὸν πλέον κατηγορηματικώτερον τρόπον ἐπαναλαμβανομένη βεβαίωσίς του, ὅτι οἱ ἀδικούμενοι Ἐπιθεωρηταὶ θὰ ἐκδικηθῶσι τὴν Πολιτείαν διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀδικίαν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὑφισταμένων των διδασκάλων μουντζουρώνοντες καὶ καταδικάζοντες εἰς στασιμότητα ὁλόκληρον κλάδον τελείως ἀνεύθυνον; Εἶναι τοῦτο τὸ ἠθικὸν ἔδαφος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, ἣν ἐπικαλεῖται; Εἶναι οὗτοι οἱ ἀδιάρρηκτοι ψυχικοὶ δεσμοί, οὓς ἔχει συνάψει μὲ τὴν Δημοτ. Ἐκπαίδευσιν; Καὶ ἐὰν ἡ διαμαρτυρία τοῦ Διδ. Συλ. Ζαγορίου διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀξιουμένην καὶ βεβαιουμένην τιμωρίαν καὶ καταδίκην ὁλοκλήρου κλάδου ἐκ 10 χιλιάδων διδασκάλων τελείως ἀθώων ἀποτελεῖ ἔνδειξιν ἀκράτου ἐγωϊσμοῦ καὶ ἀχαλινώτου ἀτομικισμοῦ, τότε ποῖος χαρακτηρισμὸς ἁρμόζει εἰς τὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀξιώσεις αὐτοῦ, βεβαιοῦντος μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ὅτι θὰ θυσιάσῃ ὁλόκληρον κόσμον ἀθώων ἐκδικούμενος τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους γινομένην ἀδικίαν εἰς τὸ ἄτομόν του;;;

Ἐγκαυχώμενος δὲ ὁ κ. Μένταυλος διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀντιλήψεών του τούτων λέγει ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιστολῇ του οἰωνεὶ θριαμβευτικῶς: «Αἱ στῆλαι τοῦ Δ. Βήματος ὁμιλοῦν εὐγλώττως περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν κρίσεών μου, διότι ἀπ' αὐτὰς πληροφορούμεθα ὅτι τινὲς τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἀφῆκαν στασίμους τὰ 3/4 τῶν ἐχόντων προσόντα προαγωγῆς δημοδιδασκάλων. Δὲν φανταζόμεθα νὰ ὑπάρχουν ἀφελεῖς πιστεύοντες ὅτι οἱ Ἐπιθεωρηταὶ οἱ μεταχειρισθέντες ψιλὸ κόσκινο εἰς ζήτημα τῶν προαγωγῶν δὲν ἐπηρεάσθησαν λεληθότως (!) χωρὶς οὔτε οἱ ἴδιοι νὰ θέλουν (!!) ἀπὸ τὰ κτυπήματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐξ ὅλων τῶν διευθύνσεων δέχονται». Ἀλλὰ τότε πῶς εἶχε τὴν ἀπαίτησιν νὰ εἶναι τόσον ἀφελεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τὸν Διδ. Σύλλογον Ζαγορίου; Καὶ πῶς—ἐφόσον διὰ τῶν ἀντιλήψεών του καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν κρίσεών του προσκαθεῖ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἐκδικουμένους τὴν Πολιτείαν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀνευθύνων διδασκάλων—διαπορεῖ καὶ διερωτᾶται ποῦ διεῖδε κινδύνους καὶ ἀπειλὰς ὁ Σύλ. Ζαγορίου; Μήπως πράττει τοῦτο «λεληθότως, χωρὶς οὔτε ὁ ἴδιος νὰ τὸ θέλῃ»;

Ἐν τέλει ὅμως, ὁπείκων εἰς ἀδήριτον ἀνάγκην, ἀποσκορακίζει ὁ ἴδιος τὰς ἀντιλήψεις του δίδων τὴν ἐξήγησιν ὅτι αἱ πράξεις του εἶναι ἄντικρυς ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις του ἀποτελούσας οὕτω τὴν μεγαλυτέραν καταδίκην αὐτῶν. Ἀλλὰ ἐφόσον ὁ ἴδιος ἐξηγούμενος ἀπαρνεῖται καὶ αὐτοκαταδικάζει διὰ τῶν ἔργων του τὰς ἀντιλήψεις αὐτοῦ ἀποφυγὼν ἐπιμελῶς—ὡ; διϊσχυρίζεται—νὰ ἐφαρμόσῃ ταύτας καὶ ἀφήσας εἰ; ἄλλους τὴν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς των τιμήν, πῶς εἶχε τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἐπικροτήσῃ ταύτας ὁ Σύλ. Ζαγορίου; Καὶ ἐφόσον εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταδίκης τῶν ἀντιλήψεών του συμφωνεῖ διὰ τῶν πράξεών του μὲ τὸ ψήφισμα τοῦ Διδ. Συλ. Ζαγορίου, τότε πῶς «μαντεύει μῆνιν, ἄκρατον ἐγωϊσμὸν καὶ ἀχαλίνωτον ἀτομικισμόν»; Καὶ διατί διαστρέφων τὴν ἀλήθειαν ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Σύλλογος τῷ ἠρνήθη τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῇ; Τὸ ψήφισμα τοῦ Σύλλόγου ὁμιλεῖ σαφέστατα: «ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Μενλαύλου, τὰς ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ἀπεριφράστως διατυπουμένας». Ὁ κ. Μένταυλος ἔχει πᾶν δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῇ μὲ τὸν πλέον ἐντονώτερον διὰ τὴν προσγενομένην ἀδικίαν εἰς τὸ σῶμα τῶν Ἐπιθεωρητῶν, οὐδόλως ὅμως ἐπετρέπετο οὐδὲ συναδιβάζετο μὲ τὸ ἀξίωμά του νὰ διακηρύττῃ καὶ βεβαιώνῃ μὲ τὸν πλέον κατηγορηματικώτερον τρόπον ὅτι τὴν ἀδικίαν θὰ πληρώσουν οἱ διδάσκαλοι, οἵτινες παρ' ὅλας τὰς ἀρνήσεις του οὔτε ἔπαυσαν οὔτε παύουν νὰ ἐργάζωνται πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῶν πρεσβευσαμένων των, οὐδ' εἶχε τὸ δικαίωμα ἐν τῇ νευρικότητί του ν' ἀποβίβῃ μῆνιν, ἄκρατον ἐγωϊσμὸν καὶ ἀχαλίνωτον ἀτομικισμὸν εἰς τοὺς διαμαρτυρομένους διὰ τὸ ἀπειλούμενον μουντζούρωμα καὶ τὸν ἄδικον στραγγαλισμὸν ὁλοκλήρου κλάδου. Ἐκτὸς ἐὰν πράττῃ ταῦτα «λεληθότως, χωρὶς οὔτε ὁ ἴδιος νὰ τὸ θέλῃ».

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Μενταύλου θεωροῦμεν ὑψίστην τιμὴν μας, διότι δὲν ἠξιώθημεν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀφήσαντες ταῦτα δι' ἄλλους ἄλλως ἐξηγοῦντας τὰς ἀντιλήψεις αὐτοῦ μιμούμενοι κατὰ τοῦτο τὸν ἴδιον κ. Μένταυλον ἀφήσαντα δι' ἄλλους τὴν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς των τιμήν.

Μετὰ τιμῆς

Διὰ τὸν Διδ. Σύλλογον

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεύς

Ἡ. Κ. Παρτσάλης Κ. Δ. Κοντοδήμος

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΥΜΠΤΩΣΗ

Η ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Καλεύρας θὰ καταθέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ἀνεγερθησομένου διδακτηρίου τῆς τῆς συνοικίας Καλλιθέας (Μεβλὲ-Χανὲ) τὸ ὁποῖον προϋπελογίσθη εἰς 1.700.000 δρχ.

«Μακεδονία» Θεσ)νίκης.

ΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἕνας διδάσκαλος τοῦ Σχολείου Καλλιθέας ὁ Παναγῆς Σοφᾶς προσεβλήθη ἀπὸ ὀξυτάτην νόσον.

Ἔκρουσε τὰς θύρας ὅλας ὅλων τῶν Νοσοκομείων, Γηγενῶν καὶ Προσφύγων, ζητῶν περίθαλψιν καὶ σωτηρίαν.

Ὅλαι ὅμως εὑρέθησαν κλεισταὶ καὶ δὲν εὑρέθη μία κλίνη διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ τὸ πονεμένο σῶμα του εἷς ψυχορραγῶν διδάσκαλος τῶν παιδιῶν τῆς κοινωνίας.

Ὁ δυστυχὴς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ μὲ πικρίαν καὶ πόνον κατὰ τῆς κοινωνικῆς ἀδιαφορίας παρέδοκε χθὲς τὴν ψυχήν καὶ ἐτάφη ἀφίσας δυὸ παιδιὰ καὶ σύζυγον ἔγκυον.

Δὲν νομίζουν οἱ κύριοι εἰς τοὺς ὁποίους ἡ δημόσιος φιλανθρωπία ἔχει ἐμπιστευθῆ τὰς κλεῖδας τῶν Νοσοκομείων ὅτι μιὰ τοιαύτη ἀναλγησία ὑπερβαίνει τὰ ὅρια:

«Φῶς» Θεσ)νίκης.

Ἀγαπητὲ «Δ. Βῆμα»,

Γιατὶ σοῦ στέλνω τὰ πάνου ἀποκόμματα ἀπὸ ἡμερήσια φύλλα τῆς Θεσ)νίκης, βέβαια δὲ θὰ νομίσῃς πῶς; καὶ τὰ παρακολουθῶ ταχτικά, καὶ μάλιστα στὸ ἀπόκεντρο αὐτὸ χωριό τῆς Δ. Μακεδονίας. Τέτια πολυτέλεια καὶ σκατάλη οὔτε ὁ χρόνος ποὺ διαθέτει ἕνας δάσκαλος, οὔτε τὸ «ἰσχνὸν διδασκαλικὸν βαλάντιον» τοῦ ἐπιτρέπουν.

Ἔτσι δὲν μπόρεσα νὰ δῶ καὶ νὰ παρακολουθήσω ἂν δημοσιεύτηκαν καὶ γράφηκαν κι' ἄλλα σχετικὰ μὲ τὸν τραγικὸ θάνατο ποὺ δημοσίεψε τὸ «Φῶς» Θεσ)νίκης πρὸ καιροῦ καὶ σχολίασε.

Κι' ὅμως, εἶχα τὴν περιέργεια—μόνο; —νὰ μάθω τί ἔκαμαν καὶ πῶς ἐνέργησαν καὶ σκέφτηκαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ δράματος κι' ὕστερα ἀπὸ τὸ δράμα — οἱ δυὸ σύνδεσμοι τῆς Θεσ)νίκης, τῆς Θεσ)νίκης ἐκείνης, ποὺ ἔχει (ἴδε πρόταση τοῦ ἑνὸς συνδέσμου γιὰ σύγκληση τῆς Γεν. Συνέλευσης σ' αὐτήνα) καὶ ποὺ πρέπει νάχῃ τὴν ἀξίωση νὰ παίξῃ τὸν πρωτεύοντα ρόλο γιὰ τὸ ἐρχομὸ μιᾶς καλύτερης ἑλληνικῆς αὔριον καὶ γιὰ δημιουργία ἑνὸς ζωντανοῦ καὶ πραγματικοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Καὶ περίμενα νὰ δῶ τοὐλάχιστο στὸ «Διδ. Βῆμα» μας δημοσιευμένη, ἂς εἶνε μιὰ ἁπλὴ καὶ τυπικὴ διαμαρτυρία, μιὰ σχετικὴ ἐγκύκλιό τους.

Καί, πέρασαν ἑξὶ μάδες.

Μὰ ἀκόμα καὶ σὺ—τὸ ὄργανο τῶν ὀργανωμένων δασκάλων, ὁ θερμὸς συνήγορος, ὁ τολμηρὸς ὑπερασπιστής, ἡ Σημαία τῆς ἐλπίδας μας, ποὺ κάθε σου πτυχὴ καὶ γραμμὴ μᾶς δίνει παρηγοριὰ καὶ θάρρος στὸν Ἀγῶνα τῆς ζωῆς, καὶ σὺ ἀκόμα δὲ μίλησες.

Καί, πέρασαν ἑβδομάδες.

Σήμερα στέλνοντάς σου τὰ δυὸ πάνω ἀποκόμματα, παρακαλῶ νὰ τὰ δημοσιέψῃς, καὶ μάλιστα στὴν πρώτη σελίδα καὶ ἀντὶ κυρίου ἄρθρου.

Τώνα ἀπ' ἐδῶ, δείχνει—τάχα—τὸ ζωντανὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας πρὸς τὸ Λαϊκὸ Σχολεῖο,—ἐνέγερση διδακτηρίου.

Τάλλο τὴν πλέρια ἀδιαφορία, ἂν μὴ τὴν περιφρόνηση, καὶ τῶν δύο πρὸς τὸ Λειτουργό του, παρακεταμένος δάσκαλος ψυχορραγῶν.

Καὶ πιὰ τραγικὴ σύμπτωση! Καὶ τὰ δυὸ παρουσιάζονται στὸν αὐτὸ τόπο καὶ σκηνὴ καὶ ταυτόχρονα μάλιστα. Γιὰ δὲς ἐδῶ εἰρωνία τῆς τύχης.

Καὶ ἂν ἐπρόκειτο γιὰ τὸ θάνατο *ἑνὸς δασκάλου*, τὸ πρᾶγμα δὲν ἦταν καὶ τόσο σπουδαῖο! Πόσοι καὶ πόσοι ἄλλοι λυώνουν καὶ πεθαίνουν ὑπὸ τραγικώτερες συνθῆκες!

Μὰ ἐδῶ πρόκειται *ἁπλῶς* γιὰ τὸ θάνατο *ἑνὸς* δασκάλου;

Ἂς δοῦμε, πῶς; σκέφτηκαν κι' οἱ δυὸ Σύνδεσμοι τῆς Θεσ)νίκης, καὶ πῶς σκέπτονται οἱ λοιποὶ Σύνδεσμοι, ἡ Ὁμοσπονδία, ὁ ὀργανωμένος γενικὰ Δ. Κόσμος, κι' αὐτὰ τὰ ἀσυγκίνητα μέλη τοῦ Δ. Σώματος ποὺ μένουν ἀκόμα ἔξω ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις τους, κηρυγμένοι θιασῶτες τῆς «λαμπρᾶς καὶ ὑπερηφάνου ἀκομενώσεως» καὶ τῆς λαμπρότερης ἠθικῆς Νάρκης, τί λένε.

Δὲν μπορεῖ ὁ θάνατος αὐτὸς νὰ χρησιμεύσῃ γιὰ τὸν Κλάδο μας ὡ; ἀφορμὴ καὶ ἀφετηρία *μιᾶς ὀργανωτικῆς ἐκστρατείας*, μιᾶς ἐντόνος ὀργανωτικῆς δράσης;

Ἀλλὰ πῶς;

Μὲ πολλὴν ἀγάπη

Ἀξιόλη (Κιλκίς) Γεώρ. Παντελίδης

Σημ. Δ. Β. Αὐτὴ θὰ εἶναι πάντοτε ἡ μοῖρα τοῦ δασκάλου, ἡ μοῖρα ὅλων μας, ἐφ' ὅσον δὲν θέλομεν ν' ἀντιληφθῶμεν τὴν ἀποστολὴν τῆς Ὀργανώσεώς μας.

ΚΙΝΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΡΑΜΑΣ

Ἐργάζομαι ὡς δάσκαλος στὴ παραμεθόριο περισσότερο ἀπὸ τέσσερα χρόνια πραγματικὰ καὶ παρακολουθῶ τὴν ἀθόρυβη, ἀλλὰ πραγματικὴ σύστασιστικὴ ἐργασία, ποὺ γίνεται στὰ τελευταῖα τρία χρόνια στὴ περιφέρεια Δράμας.

Ἔχοντας δὲ ὑπ' ὄψιν μου ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μὲν τὶς ἀρχὲς τῆς παιδαγωγικῆς, ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲ τὴν ψεύτικη ἐντύπωση ὅτι στὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται σπουδαία ἐργασία, δὲ μπορῶ παρὰ νὰ ἐκφραστῶ μ' ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ γίνεται στὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια. Καὶ ἐξηγοῦμαι. Τὰ σχολειά, ποὺ τὸ 1923 ἦταν 30—35, τώρα εἶναι περισσότερα ἀπὸ 150 γεμάτα ἀπὸ δασκάλους καλούς, ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστες θέσεις, σὲ πολυτάξια σχολειά, ποὺ εἶναι ἀσυμπλήρωτες. Ἔγιναν σχολεῖα τὰ καλύτερα σπίτια ποὺ ἄφηκαν φεύγοντας οἱ Τοῦρκοι, τὰ ὁποῖα διορθώθηκαν ὅπως ἔπρεπε μὲ χρήματα κοινοτικά. Ἔγιναν περισσότερα ἀπὸ 3000 θρανία καὶ ἀγοραστήκανε πολλὰ διδακτικὰ ὄργανα. Σὲ πολὺ λίγα μόνον χωριὰ δὲν εἶναι κατάλληλα σχολειά. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ θὰ γίνουν νέα ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἄμιλλα ποὺ ἐγεννήθηκε στὰ χωριά. Τώρα χτίζονται 30 νέα σχολειά. Ἐτέλειωσε ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ἱστορικοῦ σχολειοῦ τοῦ Δοξάτου. Λειτουργοῦν καλὰ τώρα καὶ δυὸ χρόνια 20 ὁμάδες προσκόπων, 30 ποδοσφαιρικὲς ὁμάδες, 70 καὶ περισσότερες μαθητικὲς κοινότητες καὶ πολλὲς ὁμάδες ἐρυθροῦ σταυροῦ, ὅλες ἀπὸ μαθητὲς δημοτικῶν σχολειῶν καὶ κάθε μέρα γίνονται ἄλλες. Ἀκόμη λειτουργοῦν ἀρκετὲς σχολικὲς βιβλιοθῆκες, σχολικὰ μουσεῖα, σχολικοὶ κῆποι. (Εἶδα μὲ τὰ μάτια μου 3 5 σχολικὰ μουσεῖα ποὺ θὰ τὰ ζηλεύανε καὶ τὶ τελειότερα Ἀθηναϊκὰ σχολεῖα). Ἔγιναν 2 γενικὰ θαυμάσια παιδαγωγικὰ συνέδρια καὶ πολλὰ τμηματικά, ἄλλοτε μὲ πρόεδρο τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν καὶ ἄλλοτε μὲ προέδρους συναδέλφους. Ἀπὸ αὐτὰ πολλὲς ὠφέλειες εἶχαν οἱ συνάδελφοι καὶ μέσα ἀπὸ τὰ συνέδρια αὐτὰ γεννήθηκε μιὰ ζηλευτὴ θέληση καὶ ἄμιλλα ἀνάμεσα στοὺς δασκάλους. Ἔγιναν ἐκδρομὲς μὲ σύστημα, σχολικὲς ἑορτές, διαλέξεις, συγκεντρώσεις γονέων καὶ γενικὰ ἐφαρμόστηκε κάθε τὶ ποὺ μπορεῖ νὰ συγχρονήσῃ τὸ σχολειό, νὰ διαπαιδαγωγήσῃ τὴ νεολαία καὶ νὰ μεταδώσῃ ὠφέλιμες γνώσεις μὲ ἐποπτεία καὶ αὐτενέργεια.

Δὲν ἔμεινε χωρὶς ἐφαρμογὴ κανένα παιδαγωγικὸ μέτρο ποὺ νὰ χρειαζότανε, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ δάσκαλος, δάσκαλος μὲ ἐπαγγελματικὴ συνείδηση καὶ μόρφωση δηλ. ἔγινε ἐργασία ξυπνητὴ γιὰ δάσκαλο καὶ μαθητές.

Τὸ διαφέρον τῶν γονέων, ποὺ ἦταν νεκρωμένο γιὰ τὴν ἐκπαίδευση, ξύπνησε καὶ βλέπει κανεὶς στὴ περιφέρεια Δράμας τὴ τελευταία κοινότητα νὰ ψηφίζῃ 10-15 χιλ. δραχμὲς γιὰ τὸ σχολειό της καὶ τοὺς γονεῖς πρόθυμα νὰ πληρώνουν, γιὰ τὸ σχολικὸ ταμεῖο 3 δραχ. τὸ μῆνα. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ 26 χωριὰ ἐφορολόγησαν μόνα του· τὴν φετεινὴ ἐσοδεία τοῦ καπνοῦ των μὲ 1 δραχ. στὴν ὀκᾶ γιὰ νὰ χτίσουν νέα σχολειά. Ὁ Δῆμος Δράμας ἔδωσε γιὰ τὶς σχολικὲς ἀνάγκες περισσότερο ἀπὸ τὶς 200.000 δραχ. καθὼς καὶ ἡ Ἐκκλησία. Τελευταῖα κατωρθώθηκε νὰ δωθοῦν στὴν ἐκπαίδευση τὰ 3)4 τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἡ ὁποία περιουσία ἀντιπροσωπεύει τοὐλάχιστον 10 ἑκατομμύρια δρχ. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ στὶς ἄλλες κοινότητες. Δηλ. γιὰ νὰ μὴ λέμε πολλὰ λόγια στὴ περιφέρεια Δράμας ἔγινε μιὰ πραγματικὴ ἐκπαιδευτικὴ ἀναγέννηση καὶ ἀναδημιουργία, γιατὶ ὅλα τὰ τουρκικὰ χωριὰ ἔγιναν Ἑλληνικὰ μὲ πληθυσμὸ ἑλληνικώτατον καὶ γιαυτὸ ἡ σύσταση σχολειῶν ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ α!

Μὲ ὅσα εἶπα ἠθέλησα ν' ἀποδείξω καὶ νὰ γνωρίσω στὸν ἐκπαιδευτικό μας κόσμο τί γίνεται στὶς ἐσχατιὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ γιὰ νὰ δυναμώσῃ τὶς ψυχὲς πολλῶν νέων συναδέλφων νὰ τρέξουν στὰ νέα μέρη, ὅπου θὰ καταλάβουνε ἐπαγγελματικὴ ἀπόλαυση καὶ μποροῦμε νὰ δράσουν, ἐξ ἄλλου νὰ ἐξέρῃ τὸν ζῆλο τῶν συναδέλφων μου τῆς περιφέρειας Δράμας καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ μας κ. Ἰωάννου Καλλιγᾶ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἀφάνταστο θέλησή του, δραστηριότητά του, ἐπιμέλειά του καὶ τὴ μεγάλη δημοτικότητα καὶ ἐμπιστοσύνη ποὺ ἐδημιούργησε καὶ στὴν ἀστικὴ καὶ τὴ ἐργατικὴ τάξη τοῦ νομοῦ Δράμας κάθε μέρα κατορθώνει νέα καλὰ γιὰ τὴν ἐκπαίδευση.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς αὐτὸς τέσσαρα χρόνια ὑπηρετεῖ στὴν περιφέρεια αὐτὴ καὶ περιβάλλεται ἀπὸ γενικὴ συμπάθεια, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι συνηθισμένο στοὺς δημόσιους ὑπαλλήλους καὶ μάλιστα προϊστάμενους ὑπηρεσιῶν.

Α. Π.
Δάσκαλος Δοξάτου - Δράμας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΧΗΤΗΣ

Στὸ φύλλο τῆς 19 Μαρτίου τοῦ «Νεολόγου» Πατρῶν, εἶδα ἕνα δημοσιογράφημα τοῦ Συλλόγου Πατρῶν ὡς ἀπάντησιν στοὺς κρωγμοὺς ἑνὸς ἀνωνυμογράφου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Εὐθύφρων», ζητοῦντος τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν Ἐκπαιδ. Συμβουλίου καὶ καταφερομένου συγχρόνως κατὰ τῶν Ὁμοσπονδιῶν Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὡς ἐξυπηρετουσῶν τοὺς κ. κ. Γληνὸν καὶ Δελμοῦζον.

Εἰν' ἀλήθεια πὼς δὲν περίμενα ποτὲ ἀπὸ φύλλο τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Νεολόγου νὰ ἀναρριχηθῇ νεοϊδεάτης, φιλοδοξῶν νὰ τύχῃ τῆς ἐπικροτήσεως τοῦ ἀναδιοργανωτοῦ. Δὲν παραξενεύομαι ὅμως, γιατὶ πολλοὶ ὡς τώρα φωνασκοῦν ἀναρριχώμενοι κατὰ καιροὺς εἰς τὰς στήλας διαφόρων ἐφημερίδων διεκδικοῦν τὸν τίτλον τῶν σωτήρων καὶ ἀναδιοργανωτῶν.

Ἔρχομαι ὅμως ἐξ ὑποχρεώσεως συναδελφικῆς νὰ συγχαρῶ τὸν Σύλλογον Πατρῶν καὶ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ ἀξιότιμον συνάδελφον κ. Κούτραν, σθεναρῶς, ἀνδρικῶς, εὐγλώττως καὶ ἠτιολογημένως ἀποδείξαντα δημοσιογραφικῶς τὴν τε πλάνην τοῦ «Εὐθύφρονος» καὶ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τοῦ δημοδιδασκάλου καὶ τῶν Διδασκαλικῶν Ὁμοσπονδιῶν.

Τιμὴ σὲ τέτοιους συναδέλφους, ποὺ σὰν ἀκοίμητοι δράκοντες παρακολουθοῦντες πᾶσαν ἐνέργειαν, τείνουσαν νὰ ἐπισκιάσῃ τὸ γόητρον τοῦ δημοδιδασκάλου καὶ τῆς ἀποστολῆς του, βάλλουν σθεναρῶς καὶ μὲ τὸν αὐχένα ὑψηλά.

Εἶναι καιρὸς νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ πάντων, ὅτι ἡ Ἐκπαίδευσις, Δημοτικὴ καὶ Μέση καὶ αἱ ἀντιπροσωπεύουσαι αὐτὰς Ὁμοσπονδίαι δὲν εἶναι φίλουδον κανενός. Αἱ Ὁμοσπονδίαι καὶ οἱ τίμιοι αὐτῶν λειτουργοί, συναισθανόμενοι τὸν τίμιον καὶ ἀνθρωπιστικὸν ἀγῶνά των, ἐξακολουθοῦν μὲ τὸν ἰδρῶτα τοῦ προσώπου των νὰ ποτίζουν τὸ βλαστάνον δένδρον τοῦ Πολιτισμοῦ.

Εἶναι καιρὸς νὰ πεισθοῦν οἱ φωνασκοὶ καὶ λοιποὶ μοιρολάτραι, ὅτι τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον, τεῖνον σὲ ὑψηλοτέρους ὁρίζοντας, σκοπεῖ νὰ εὕρῃ τὰ μέσα τῆς ἀρτιωτέρας ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀποστολῆς του.

Εἶναι καιρὸς νὰ νοιώσουν, καὶ θὰ τὸ νοιώσουν ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα ποὺ θὰ ἀνοιχθοῦν οἱ ὑπὸ τῆς τυφλώσεως προσβεβλημένοι ὀφθαλμοί, ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος, πειραματιζόμενος, μελετῶν καὶ καθημερινῶς ἀνακαινιζόμενος, εἶναι νὰ ἀποβῇ τοιοῦτος, ὃν τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς τὸν ἀπαιτοῦν.

Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦν οἱ ἀνωνυμογράφοι, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον ὑπῆρξε τὸ χωνευτήριον ἐκεῖνο, τὸ σφυρηλατῆσαν τοὺς ἥρωας τοῦ Μπιζανιοῦ, τοὺς γιγαντομάχους τῆς Κρέσνας, τοὺς ἀετοὺς τῆς Κιουταχείας. Καὶ ἂν ὁ χρόνος δὲν τοὺς τὰ φέρνει πρὸ ὀφθαλμῶν, ἂς στρέψουν τὸ βλέμμα, ποὺ πιστεύω δὲν θὰ εἶναι πωρωμένο ἐπὶ τῇ συνειδήσει τους, λίγο πιὸ πίσω καὶ εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ ἴδοῦν ἀσφαλῶς τὸ δημιούργημα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, πὼς θὰ ἴδοῦν, λέγω τὴν ἔμψυχο εἰκόνα τοῦ σχολειοῦ.

Ὁ δημοδιδάσκαλος, πειθήνιον ὄργανον τῆς πολιτείας, ἐργαζόμενος ἱεραποστολικῶς πάντοτε, ἠγνοήθη—δὲν ἠγνόησεν ὅμως—, πάντοτε παρημελήθη—ὅμως δὲν παρημέλησεν—πάντοτε περιεφρονήθη—ὅμως δὲν ἐπτοήθη—λαμβάνων καθημερινῶς δυνάμεις ἐκ τοῦ ὁράματος μιᾶς μεγάλης Πατρίδος καὶ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν τοῦ σχολειοῦ του, ἠγωνίσθη, ἀγωνίζεται καὶ ρίπτεται εἰς τὸν τραχύτερον ἀγῶνα καὶ τὸν σκληρότερον θάνατον.

Ὁ δημοδιδάσκαλος, κρατῶν πάντοτε ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς προόδου, τῆς παιδείας κατὰ τῆς ἀπαιδευσίας, τῆς ἀρετῆς κατὰ τῆς κακίας, θὰ χωρῇ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας εἰς τὴν λευφόρον, τοῦ πολιτισμοῦ, ἀκλόνητος μὲ ἀγνὴν ἰδεολογίαν.

Ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσίν του, ἂν σήμερον κατώρθωσε νὰ θεωρηθῇ κἄτι τι, νὰ θεωρηθῇ ὑπάλληλος, εἰς στιγμὴν ποὺ καὶ οἱ τελευταῖοι ἀμόρφωτοι συνεσκεπτρώθησαν, τοῦτο τὸ ὀφείλει στὴ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία.

Στὴν Ὁμοσπονδία μας αὐτή, ποὺ ὑπέροχα ἐργαζομένη, προσκαθεῖ νὰ θεμελιώσῃ τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἐξυψώσεως τῶν μελῶν της. Στὴν Ὁμοσπονδίαν αὐτήν, ποὺ ἐξυπηρετεῖ μόνον καὶ μόνον τὰ συμφέροντα τοῦ Κλάδου. Στὴν Ὁμοσπονδίαν αὐτήν, ποὺ εἶναι χτισμένη μὲ τὶς σταλαγματιὲς τιμίου ἱδρῶτος τιμίων ἐργατῶν καὶ γιαυτὸ θὰ εἶναι αἰωνία. Ὅσο ὑπάρχει δημοδιδάσκαλος θὰ ὑπάρχῃ Ὁμοσπονδία καὶ μὲ τέτοιες βάσεις, ποὺ ὅλα τὰ κύματα, θὰ σκάνε στὸν ἀκλόνητο βράχο, στὴν ἀντίλαμψη τοῦ φωτοδόλου μέλλοντος τοῦ δημοδιδασκάλου.

Θεόδωρος Π. Μάλλιος

ΓΝΩΜΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

ΟΧΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΣ

Ἀπὸ κολλοῦ χρόνου παρατηρεῖται ἀληθὴς ἐκστρατεία κατὰ τῶν μετεκπαιδευθέντων. Νομίζει κανεὶς, ὅτι οἱ πτυχιοῦχοι αὐτοὶ τοῦ Πανεπιστημίου, διὰ νὰ ἐπισύρουν τὸ πᾶν χολὴν ἐναντίον των, ἀσφαλῶς θὰ ἔσχισαν τὰ σκλάχνα τοῦ Κλάδου, καὶ θὰ μεγάλωσαν μὲ τὸ αἷμά του. Ἀλλὰ τίποτε ἀπὸ αὐτὸ δὲν συνέβη οὔτε θὰ συμβῇ, διότι ποτὲ καὶ αὐτοὶ δὲν ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἐργάται τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, πονοῦντες διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ Κλάδου. Οὔτε προνόμια ἐξαιρετικὰ ἔλαβον μέχρι σήμερον. Τοὐναντίον μάλιστα τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν μετεκπαιδευθέντων ὑπηρετεῖ εἰς ἀπόκεντρα χωρία. Ἂν δὲ κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἔγινε Ἐπιθεωρητὴς ἢ Διευθυντής, ἔδειξε μὲ πράγματα ὄχι μὲ λόγια, ὅλην τὴν ἀγάπην τοῦ

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται κατὰ Κυριακήν

"DIDASCALICON VIMA,,
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération d' Enseignement de Grèce
Bureaux: 27a, rue Deligeorgi, Athènes

Abonnement: 65 Drach.

Συνδρομὴ ἐτησία δραχ. 40
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν » 65

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς:
"Διδασκαλικὸν Βῆμα,,
Δεληγιώργη, 27α Ἀθήνας
Ἀγγελίαι—Καταχωρήσεις ὁ δρ. ὁ στίχος

πρὸς τὸν κλάδον καὶ τοὺς συναδέλφους.

Ἀλλὰ τότε διατί ἡ κατακραυγὴ αὐτή; Ἀπὸ φθόνον ἢ ἀπὸ προκατάληψιν; Ἀποκλείω τὸ πρῶτον, διότι καὶ οἱ μετεκπαιδευθέντες εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τῶν διδασκάλων, καὶ παραδέχομαι τὸ δεύτερον.

Ἀλλ' εἶναι καιρὸς νὰ ῥίψουν μερικοὶ περισσότερον φῶς εἰς τὰς σκέψεις των καὶ νὰ ἀναμετρήσουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκστρατείας των περισσότερον ψύχραιμα.

Ἀποφεύγω ἐκὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐρευνήσω τὰ αἴτια καὶ τὰς ἀφορμάς, καὶ περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ φωνάξω πρὸς πάντας τοὺς συναδέλφους *«ἰασδήποτε ἀποχρώσεως*, ὅτι ἡ διαίρεσις τῶν διδασκάλων, αὐτὴν τὴν φοράν, θὰ γίνῃ τάφος τοῦ Κλάδου.

Τρύφων Χ. Παπαθαναδίου
Ἐπιθεωρητὴς Φθιώτιδος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἀρ. 90 *Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 7 Φεβρ. 1927*

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου ἐν γνώσει τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν ἀφορώντων ἡμᾶς ζητημάτων εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Α') Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν προαγωγῶν.

Προκειμένου νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ πρῶται προαγωγαί, τοῦτο καταλλήλως παρεκάλεσε τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν νὰ φανῇ ἐπιεικής, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐπὶ τόσα ἔτη ὁ κλάδος εἶχε καταδικασθῆ εἰς στασιμότητα.

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν προαγωγῶν προέκυψεν, ὅτι πράγματι ἐγένοντο αὗται μὲ ἐπιείκειαν, καθ' ὅσον προήχθησαν 70 ο)ο. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας περιφερείας ἀποδεικνύει τοῦτο.

Ἡ μὴ συμπερίληψις πολλῶν συναδέλφων εἰς τὰς προαγωγάς, ἥτις καὶ ἡμᾶς ἐλύπησεν, εἶναι βεβαίως καθαρὰ ὑπηρεσιακὴ ἀντίληψις τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, στηριζομένη εἰς τὴν ὀλιγωρίαν συναδέλφων ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως τὸ Δ. Σ. προέβαλε τὸ πραγματικὸν ἐπιχείρημα ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς, ἤτοι ὅτι ἡ παρατηρηθεῖσα ὀλιγωρία συναδέλφων ἦτο ἀπόρροια τῆς ἐπὶ τόσα ἔτη στασιμότητος τοῦ κλάδου ἐξ ἀστοργίας τῆς Πολιτείας πρὸς ἡμᾶς, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ μόνον προέκυψεν ἡ ἀποθάρρυνσις μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνωτέρω ὀλιγωρίαν. Πρὸς τοῦτο τὸ Δ. Σ. ἐκτιμῶν τὰ πράγματα ὑπέβαλεν ἔγγραφον εὐχὴν πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητήν, ὅπως καὶ πρὸ τοῦ θέρους προτείνῃ τὴν προαγωγὴν τῶν συναδέλφων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐδείκνυον βελτίωσιν κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν των.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ στασιμότης εἰς ἣν εἶχε καταδικασθῆ ὁ κλάδος ἐπὶ τόσα ἔτη μέχρι σήμερον καὶ ἡ ἀστοργία ἣν ἐπέδειξε τὸ Κράτος ἀπέναντι τούτου ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς πολλοὺς συναδέλφους καὶ σχετικὴν ἀδιαφορίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα εἶχον ἀντίκτυπον διὰ τὴν προαγωγήν μας κατὰ φυσικὸν λόγον. Ἤδη ὅμως, ὁπότε ἐξήλθομεν τῆς στασιμότητος, εἶνε ἀνάγκη ὅπως ἀφοσιωθῶμεν πάντες μετὰ ζήλου πρὸς τὸ καθῆκον, διότι οὕτω θὰ ἐξυψωθῶμεν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Πολιτείας, κοινωνίας καὶ προϊσταμένης ἀρχῆς.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου κρίνει εὔλογον νὰ ἀπευθύνῃ τὴν σύσιασιν ταύτην πρὸς τὰ μέλη του μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸ ἀτομικὸν καὶ γενικὸν συμφέρον. Δὲν θὰ διστάσῃ δὲ νὰ παρατηρήσῃ τοὺς συναδέλφους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τυχὸν δὲν θὰ συνησθάνοντο τὴν ὑπόχρεώσίν των ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ τοῦ συνόλου. Προσέτι θ' ἀναλάβῃ νὰ ἐλέγχῃ πάντα συνάδελφον, ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἀπουσιάζει τῶν καθηκόντων του ἢ προσέρχεται εἰς ταῦτα ἀτάκτως.

Εἰς παρόμοια μέτρα προέβησαν πλεῖστοι ὅσοι Σύνδεσμοι συναδέλφων μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τοιουτοτρόπως πρόξενοι γενικῆς ὠφελείας γίνονται. Τὸ Δ. Σ. δὲν θέλει νὰ πιστεύῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνσυνειδήτως δὲν πιστεύῃ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνσυνειδήτως δὲν πιστεύουσι καί τινες παραπονούμενοι διὰ τὴν μὴ προαγωγήν των, ἤτοι ὅτι τοῦτο, τὸ Δ. Σ., φέρει εὐθύνην ἐν τῷ προκειμένῳ. Αἱ τοιαῦται εἰσηγήσεις ὀφείλονται εἰς τρίτους πρὸς τοὺς ὁποίους ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ὀφείλει νὰ ἀντιτάσσῃ περιφρόνησιν μὲ ἀγανάκτησιν.

Ὁ Σύνδεσμος φέρει εἰς γνῶσιν ὑμῶν καὶ τὰ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος:

Ὅτε ἐπληροφορήθη τὸ Δ. Σ. ὅτι αἱ προτάσεις προσαγωγῶν ἀπὸ γραφέως β' μέχρι γραμμ. β' ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ρεθύμνης κατὰ λάθος εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν Κρήτης πρὸς ἔγκρισιν, ἐνήργησε καὶ ἐπεστράφησαν αὗται εἰς τὴν Νομαρχίαν Ρεθύμνης, ἤτις τὴν ἑπομένην τῆς ἀφίξεώς των ἀπέστειλε ταύτας πρὸς τὸ τυπογραφεῖον τὸ Ἐθνικὸν πρὸς δημοσίευσιν.

Ὅτε δὲ ἐπληροφορήθη ὅτι αἱ προτάσεις προαγωγῶν εἰς τὸν βαθμὸν Γραμμ. Α' αἱ σταλεῖσαι πρὸς ἔγκρισιν πρὸς τὸ Ἀνώτ. Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Χανίων, ἔμενον ἐκκρεμεῖς, ἤτοι ὅτι οὐδεμία ἐνέργεια ἐγένετο ἐπ' αὐτῶν, ἐκ τῆς καθυστερήσεως δὲ ταύτης ἐζημιοῦντο περὶ τοὺς 35 συνάδελφοι καὶ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν εἰς ἄλλας περιφερείας ἐδημοσιεύοντο αὗται ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου, τὸ Δ. Σ. τηλεγραφικῶς διεμαρτυρήθη πρὸς τὸ Ἀνώτ. Ἐπ. Συμβούλιον διὰ τὴν κυθυστέρησιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἀνεβάλλετο καὶ πάλιν ἡ ἔγκρισις τῶν προαγωνῶν ἐπὶ μεγίστῃ ὑλικῇ μας ζημία, τοῦτο ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ ἔλαβε τὴν ἀπάφασιν νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως καὶ ἐγγράφως μὲν πρὸς τὸ Ἀν. Ἐποπτ. Συμβ. τηλεγραφικῶς δὲ πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλ. καὶ Ὑπουργεῖον Παιδείας ὡς καὶ πρὸς τὴν Διδ. Ὁμοσπονδίαν διὰ τὴν ἐπὶ τόσαν χρόνον καθυστέρησιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν εἰρημένων προαγωγῶν. Σχετικὸν ἐπίσημον ἄρθρον ἀπέστειλε πρὸς τὸ «Διδ. Βῆμα».

Κατόπιν τῶν τόσων ἐνεργειῶν ἐνεκρίθησαν αἱ προαγωγαί, ἐκλήθη ὅμως συγχρόνως ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικ. Κρήτης εἰς ἀπολογίαν τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν ἔντονον διαμαρτυρίαν, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ἀν. Ἐπ. Συμβ. Παραλείπομεν νὰ ἐκθέσωμεν ποίας καὶ πόσας ἐνεργείας κατέβαλε τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν προαγωγῶν δύο συναδέλφων.

Β'.) Ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων γενικῶς.

Ἀναφέρει τὰς ἐνεργείας του παρὰ τοῖς βουλευταῖς Ρεθύμνης, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ καλεῖ τοὺς συναδέλφους τῆς περιφερείας νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸν Σύλλογον τὰς γνώμας των ἐπὶ θεμάτων τῆς ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, συνιστῶν τὴν ταχεῖαν ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τὸν Σύλλογον καὶ τὴν Ὁμοσπονδίαν ὑποχρεώσεών των καὶ κακίζων τοὺς παραμένοντας μακρὰν πάσης ὀργανωτικῆς δράσεως.

Ἀναφερόμενος, τέλος εἰς τὴν δανειστικὴν βιβλιοθήκην προσθέτει τὰ ἑξῆς:

«Πρὸς τοὺς κ.κ. Τμηματάρχας, δι' ὧν κοινοποιοῦνται αἱ διαταγαὶ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητέν συνεννοήσει μετὰ τούτου θὰ στέλλωνται παρὰ τῆς Δανειστικῆς Βιβλιοθήκης μέχρι 10 βιβλία, ἅτινα ἅμα κυκλοφορήσουν εἰς τοὺς κ. συναδέλφους τοῦ τμήματος ἐντὸς μηνὸς θὰ ἐπιστρέφωνται μὲ ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κ.κ. Τμηματαρχῶν πρὸς ἀποστολὴν ἄλλων. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐξευρέθη πρὸς εὐκολωτέραν κυκλοφορίαν τῶν βιβλίων καὶ διὰ νὰ λείψουν σχετικὰ παράπονα».

Τὸ διοικητ. συμβούλιον
Γ. Μιχελάκις, Ἀμ. Ζαννιδάκις,
Ἐμ. Πλυμάκις, Μαλβ. Βαβελάκις,
Παντ. Ἠλιάκις.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Ἀριθ. 18.

Συνεδρία τῆς 2ας Μαρτίου 1927

. . . . . .

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀποφασίζει παμψηφεί.

. . . . . .

γ) Ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Γ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις καὶ συστάσεις ἐπιδειχθεῖσαν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀσύγγνωστον ἐπαγγελματικὴν ἀσυνειδησίαν μερικῶν συναδέλφων τῆς περιφερείας παραμενόντων ἐκτὸς τῆς ὀργανώσεως, προβαίνει εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ τοῦ «Δ. Βήματος:» *1) Μαριάνθη Παπακώστα 2) Μαρία Φατσιώρη 3) Δημήτριος Μίος 4) Εὐστάθιος Παπαευσταθίου 5) Μαρίκα Βόντα 6) Γεώργιος Στεφόπουλος 7) Τερψυχόρη Παπαγεωργοῦ 8) Ἀθηνᾶ Βαλατάση 9) Ἀρετὴ Μπάρια 10) Ἡσυλική Κοντουρατζῆ 11)* Οὐρανία *Ὀδυσσέως 12) Καλλιόπη Τσατσοπούλου 13) Ἑλένη Σιλιμιγέ.*

. . . . . .

ε) Ὅπως δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 117 τοῦ «Δ. Βήματος» δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τρικκάλων κ. Μενταύλου καὶ

ς) Ὅπως δημοσιευθῇ ἐν τῷ «Δ. Βήματι» ἡ ὑπ' ἀριθ. 85 ἀποχαιρετιστήριος ἐγκύκλιος τοῦ τέως Ἐπιθεωρητοῦ τῆς περιφερείας κ. Σπεσιέρη καὶ ἐκφρασθῶσιν εὐχαριστίαι ἐκ μέρους τῶν διδασκάλων Ζαγορίου διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐνθερμον διαφέρον καὶ τὴν ἐν γένει φωτεινὴν δρᾶσίν του.

Τὸ Δ. Συμβούλιον

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ἄνω Σουδενοῖς τῇ 3 Μαρτίου 1927
Ὁ Πρόεδρος
Η. Κ. Παρτσάλης

ΜΙΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

Ὁ Σύλλογος διδασκαλισσῶν Πειραιῶς δίδει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς τὴν πρώτην χορευτικὴν προσεσπερίδα του ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Συγχαίροντες τὸν Σύλλογον διὰ τὴν πρωτοβουλίαν του αὐτὴν εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὰς εὐγενικὰς προσπαθείας του.

ΣΥΛΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΗΣ

Τὸ ἐκλεγὲν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν δημοδιδασκάλων Ἄρτης διοικητ. συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον.

Ἀρ. 1 Ἄρτα, 18 Φεβρ. 1927

Πρὸς τοὺς κ. κ. Δημοδιδασκάλους περιφερείας Ἄρτης

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Ὁ Σύλλογός μας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἦτο ἐντελῶς νεκρός, καθ' ὅσον οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ὁμοσπονδίαν ὑποχρεώσεις του καὶ ὡς ἐκ τούτου, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, δὲν θὰ δυνηθῇ ὁ Σύλλογός μας νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Συνέλευσιν κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον καὶ οὕτω θὰ λάμψῃ καὶ πάλιν διὰ τῆς ἀπουσίας του, ἐκτὸς ἂν ἐκπληρώσαμεν τὰς πρὸς τὴν ὁμοσπονδίαν ὑποχρεώσεις μας μέχρι τέλους Μαρτίου καὶ θεωρηθῇ ὡς νεοσυσταθείς.

Ὅτι ἡ ὕπαρξις τοῦ Συλλόγου καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι ἀναγκαιοτάτη πιστεύομεν, δὲν διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν οὐδενός. Μόνον διὰ τῆς ἑνώσεως κατωρθώθη ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἔγινε. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἐπαναπαυθῶμεν εἰς αὐτὸ μόνον, ἔχομεν πολλοὺς εἰσέτι ἀγῶνας νὰ διεξαγάγωμεν διὰ νὰ κρατήσωμεν ὅσα ἐπετύχομεν καὶ νὰ βελτιώσωμεν περισσότερον τὴν θέσιν μας καὶ τὴν τῆς λαϊκῆς ἐν γένει ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο δὲ θὰ γίνῃ μόνον διὰ τῆς ὑπάρξεως τῶν Συλλόγων καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας. Συνεπῶς καὶ ὁ Σύλλογός μας πρέπει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ δείξῃ σημεῖα ζωῆς, θὰ κατορθωθῇ δὲ τοῦτο ἂν ἐγγραφῶμεν ὅλοι μέλη καὶ ἐκπληρώμεν τὰς πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ὁμοσπονδίαν ὑποχρεώσεις μας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι πάντες θὰ γίνωσι μέλη τοῦ Συλλόγου, διότι καὶ καθῆκον πάντων εἶναι τοῦτο καὶ ἡ συνδρομὴ δὲν εἶναι μεγάλη ὥστε ἐξ αἰτίας της νὰ μὴ θέλῃ κανεὶς νὰ γίνῃ μέλος. (Συλλόγου δραχμ. 24. Ὁμοσπονδίας δραχμ. 60 καὶ διδασκαλικοῦ βήματος, εἰς ὃ ἐπίσης πρέπει νὰ ἐγγραφῶμεν ὅλοι συνδρομηταί, ἀφ' ἑνὸς νὰ τὸ ἐνισχύσωμεν καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ βλέπωμεν τὴν σχετικὴν κίνησιν, ἔτεραι δραχμ. 10). Ἐπειδὴ ἡ περιφέρειά μας στερεῖται συγκοινωνίας καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δύσκολον νὰ παρευρίσκωνται πάντες εἰς τὰς συνελεύσεις ἀπεφασίσαμεν νὰ γίνουν τμήματα τοῦ συλλόγου εἰς Βουργαρέλιον, Ἄγναντα, Πράμαντα καὶ Βελεντζικὸν (διὰ τοὺς τέως δήμους Ἡρακλείας καὶ Τετραφυλίας), ἵνα οὕτω πάντες οἱ διδάσκαλοι ἐκφέρωσι τὰς γνώμας των ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων καὶ ἀποστέλλωσι ταύτας γραπτὰς ἐνταῦθα, ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου.

Εἰς τὴν πεδιάδα δὲν ὡρίσαμεν τμήματα διότι οἱ ἐκεῖ ὑπηρετοῦντες συνάδελφοι δύνανται, ὡς πλησιέστερον εὑρισκόμενοι, νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου. Τὰς δὲ συνδρομὰς των οὗτοι δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν ἀπ' εὐθείας ἐδῶ ἢ διὰ τῶν τμηματαρχῶν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ ὁρισθέντων.

Παρακαλοῦται οἱ διευθυνταὶ τῶν σχολείων τῶν ἄνω χωρίων ὅπως χάριν τοῦ Συλλόγου μας, ὅστις ὡς εἴπομεν πρέπει νὰ ζήσῃ, ν' ἀναλάβωσι τὴν διοργάνωσιν τῶν τμημάτων καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν συνδρομῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι εὔκολον ν' ἀποστέλλωνται αὗται ἀπ' εὐθείας ἐδῶ.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι πάντες θὰ ἐγγραφῶσι μέλη καὶ θὰ σπεύσωσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸν Σύλλογον καὶ τὴν Ὁμοσπονδίαν ὑποχρεώσεις των ἀπευθύνομεν πρὸς ὅλους τοὺς συναδελφικοὺς χαιρετισμούς μας.

Τὸ νέον διοικητ. συμβούλιον

Εὐάγγελος Ραβανός, πρόεδρος
Ἰωάννης Τσῖκος, ἀντιπρόεδρος
Θωμᾶς Χριστοδούλου, ταμίας
Ναταλία Παπαποστόλου, γραμματεύς
Γεώργιος Γαλάζιος, μέλος

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πρὸς

ἅπαντας τοὺς Συνδέσμους Μακεδονίας

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὑμῖν τὸ ὑπ' ἀρ. 31 24 9-26 ἔγγραφόν μας «περὶ παροχῆς πληροφοριῶν διὰ τὴν συγγραφὴν ἔργου ἀφορῶντος τὸν δημοβλον Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐντεῦθεν».

Τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τοῦ ἔργου τούτου, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ. Δυστυχῶς ὅμως, ἄγνωστον διὰ ποίους λόγους ἂν καὶ παρῆλθεν 7μηνον χρονικὸν διάστημα, πολλοὶ τῶν Συνδέσμων δὲν ἀπήντησαν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὑμᾶς καὶ αὖθις, ὅπως φροντίσητε καὶ συγκεντρώσητε τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας, τὰς ὁποίας δίδετε εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν σας τῆς Θ'. Γεν. Συνελεύσεως, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἡμέτερον ἀντιπρόσωπον.

Ἐλπίζοντες ὅτι θὰ δώσητε τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἀνωτέρω παράκλησίν μας,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς,

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Καλούσης — *Π. Παπαευγενίου*

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Πρόσκλησις.

Προσκαλοῦνται ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου εἰς ἔκτακτον Γεν. Συνέλευσιν, διὰ τὴν 17ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Κυριακὴν τῶν Βαΐων ὥραν 10 1)2 π.μ. εἰς τὸ Α'. Ἀρρένων Καβάλλας μὲ τὴν ἑξῆς Ἡμερ. Διάταξιν:

1) Συζήτησις καὶ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Θ'. Γεν. Συνελεύσεως τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας (ἰδὲ «Δ. Βῆμα» 120 7 3-1927).

2) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπου διὰ τὴν ἐν λόγῳ Συνέλευσιν.

Λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς σημασίας τῶν διαφόρων θεμάτων παρακαλοῦνται νὰ προσέλθουν αὐτοπροσώπως ὅλα τὰ μέλη, ἵνα ἐκφέρωσι τὴν γνώμην των ἐπ' αὐτῶν καὶ διὰ τῆς συμμετοχῆς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων, ληφθῶσιν ἐπιβλητικώτερον αἱ ἀποφάσεις. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλουν τὰς καθυστερουμένας συνδρομάς των ὅσοι καθυστεροῦν. Ὅσοι ἀδυνατοῦν νὰ προσέλθουν οἱ ἴδιοι, δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσώπου, ἀποστέλλοντες ψηφοδέλτιον ἐκλογῆς αὐτοῦ. Τοῦτο, ἀφοῦ ἀναγράψητε ἓν ὄνομα τῆς ἐκλογῆς σας, θὰ κλείσετε ἐντὸς φακέλλου ἀγράφου ἔξωθεν, τοῦτον δὲ πάλιν θὰ κλείσετε ἐντὸς ἄλλου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπαραιτήτως θὰ ἐπιγράψητε ἰδιοχείρως «Ψηφοδέλτιον ἐκλογῆς ἀντιπροσώπου διὰ τὴν Θ'. Γεν. Συνέλευσιν» καὶ θὰ ὑπογράψητε εὐαναγνώστως κάπου. Τὸ ψηφοδέλτιον τοῦτο, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιστολῆς (εἰς αὐτὴν δύνασθε νὰ γράψετε καὶ γνώμας σας διὰ τὰ θέματα τῆς Θ'. Γεν. Συνελεύσεως), θὰ φροντίσετε νὰ στείλετε μέχρι τῆς 17 Ἀπριλίου ἐξάπαντος εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου, εἴτε ταχυδρομικῶς (Ὁμονοίας 83) εἴτε διὰ προσώπου ἐμπίστου ὑμῖν.

Ἐντολὴ Διοικήσεως

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
ΓΕΩΝ. ΚΡΙΜΙΤΣΑΣ — ΙΩ. ΝΕΩΚΟΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Παρακαλεῖσθε, ὅπως προσέλθητε τὴν 2 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸ ἐνταῦθα Α'. Δημοτ. σχολεῖον τῶν ἀρρένων εἰς ἔκτακτον Γεν. Συνέλευσιν, καθ' ἣν θέλουσι συζητηθῇ τὰ ἑξῆς θέματα:

1) Συζήτησις ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Θ'. Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

2) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπου τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν Θ'. Γεν. Συνέλευσιν τῆς 28 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

3) Λογοδοσία.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 15 Μαρτίου 1927

Ὁ Πρόεδρος
Κωνστ. Κοντὸς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Διδ. Ὁμοσπονδίαν,

Ἔχομε τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὴν δράσιν τῶν κάτωθι συναδέλφων, ἣν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσητε εἰς τὸ «Δ. Βῆμα»:

1ον) τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν *Γρεβενοῖς* δημοτ. σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων, ἵδρυσε μαθητικὰς κοινότητας καὶ διὰ διαφόρων τελετῶν καὶ ἑορτῶν κατώρθωσε νὰ συλλέξῃ ἄνω τῶν 6000 δραχμῶν καὶ οὕτω πτηγγέλθη εἰς τὴν Γερμανίαν ἓν ἀδρείκελλον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ διάφορα ἄλλα διδακτικὰ ὄργανα.

2ον) Ὁ συνάδελφος κ. *Ἠλίας Φάσσας* διευθυντὴς τοῦ 4 τάξιου δημοτικοῦ σχολείου προσφυγικοῦ *Κρυφεσίου*, κατώρθωσε ἐν διαστήματι 2 ἐτῶν νὰ ἱδρύσῃ νέον διδακτήριον μὲ ὅλα τὰ διδακτικὰ ὄργανα, οὕτως ὥστε οἱ φοιτῶντες μαθηταὶ πρόσφυγες μὴ γνωρίζοντες τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, νὰ διδάσκωνται ἅπαντα τὰ μαθήματα ἀνέτως. Ἐπίσης ὁ ζῆλος καὶ ἡ πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου, συγκεκριμένου ἐκ τῶν κ.κ. Σωτηρίου Φάσσα καὶ Ἑλένης Ἰορδανίδου εἶναι παραδειγματικὴ καὶ

3ον. Ὁ συνάδελφος κ. Γεώργιος Παπαθεμιστοκλέους διευθυντὴς τοῦ διταξίου δημοτικοῦ σχολείου Ζαλόβου κατώρθωσε νὰ τελειοποιήσῃ, τὸ δαπάναις τοῦ Κράτους ὑνεγερθὲν διδακτήριον, διὰ τῶν ἐνεργειῶν του μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ κυρίως διὰ δωρεῶν.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ὁ Πρόεδρος — Ἡ Γ. Γραμματεύς
Γ. Ξενόπουλος — **Μ. Τσιρωνᾶ**

Ἡ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΠΟΥΦΙΟΥ-ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Δι' ἐγγράφου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου Μπουφίου κ. Θ. Παπαφώτη μᾶς ἀνακοινοῦται ἡ ἐγγραφὴ τῆς Μαθητικῆς Κοινότητος εἰς τὸ «Δ. Βῆμα» καὶ συγχρόνως μᾶς ἀποστέλλεται ἡ κάτωθι ἀπόφασις αὐτῆς, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Μία ἀπόφασις

τῆς μαθητικῆς κοινότητος.

Ὁ πρόεδρος τῆς μαθητικῆς κοινότητος κηρύττει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀναγινώσκει τὸ ὑπ' ἀριθ. Δ.Γ. ἔγγραφον κ. Ἐπιθεωρητοῦ Φλωρίνης κ. Ἠλ. Πετροπούλου διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐκφράζει τὰ θερμά του συγχαρητήρια εἰς τὰ μέλη τῆς μαθητικῆς κοινότητος διὰ τὴν προθυμίαν ποὺ δείχνουν εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ διὰ τὰς ὡραίας ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνουν κατὰ διαφόρους συνεδριάσεις καὶ παρακαλεῖ νὰ τὸν ἐγγράψωσι συνδρομητὴν καὶ μέλος τῆς μαθητικῆς κοινότητος.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ τάξεις ἀποφασίζουσι καὶ ἐγγράφουσι συνδρομητὴν τῆς μαθητικῆς κοινότητος Μπουφίου τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν καὶ ἀναγνωρίζουσι τοῦτον Ἐπίτιμον πρόεδρον.

Ἡ παροῦσα νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ «Διδ. Βῆμα» καὶ νὰ ἀποσταλῇ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν κ. Ἐπιθεωρητήν.

Ἐγένετο καὶ ἀπεφασίσθη.

Ἐν Μπουφίῳ 11 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ μέλη
Δ. Γιαγκουλίδης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αἶναι. Ξενοφῶντος, Βιοβάρδι, Βοιωτίας.— Προηγούμενα φύλλα ἐξηντλήθησαν.

Β. Κορωνάκην, Μεσσαριάν, Κερκύρας.— Φύλλον ἀποστεφάνωτο ἐκ Χανδάτων, Κεφαλληνίας, διότι τώρα μόλις πληροφορούμεθα ὅτι μετετέθητε.

Ἰωάνναν Γαλάνη, Μαραθῶνα.— Πότε καὶ διὰ τίνος ἔχετε ἐγγραφῇ εἰς τὸ «Διδ. Βῆμα;»

Στυλιανὸν Παυλίδην, Δῶπες, Ἀνασελίτσης.— Ἀνανεώσατε συνδρομήν σας διὰ τὸ Ὁμοσπονδιακὸν ἔτος 1926—1927;

Σύλλογον Εὐρυτανίας.—Ἐπ' ὀνόματι τοῦ συναδέλφου κ. Ἀριστ. Παπαγεωργίου ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 8208 τῆς 30-7-25 καὶ ἐκ δραχ. 250 ἔνταλμα, ἀποσταλὲν εἰς τὸ Ταμεῖον Φθιώτιδος.

Σύλλογον Γιανιτσῶν.— Ζήτημα προαγωγῆς καὶ συστάσεως νέων σχολείων παραμένει γενικῶς ἐκκρεμές, καθ' ὅσον πρέπει σχετικῶς νὰ γνωματεύσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἡ συνάδελφος Εὐγενία Ὀργαντζῆ δὲν δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὰς κρατήσεις, ποὺ κατέβαλε λόγῳ συντάξεως.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη «Ὁ Νέος Ὑπάλληλος», δεκαπενθήμερος δημοσιοϋπαλληλικὴ ἐφημερίς, διευθυνομένη ἀπὸ συνταχτικὴν ἐπιτροπὴν κατωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων κυρίως εἶναι ὄργανον.

Τὸ «Διδ. Βῆμα» εὐχεται εἰς τὴν συνάδελφον πλήρη εὐδοκίμησιν εἰς τὸν ἀγῶνά της.

Ἐτησία συνδρομὴ ἐκ δραχ. 25 ἀποστέλλεται πρὸς τὸν κ. Π. Δαμασκόπουλον, Παράσχου 53, Ἀθήνας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Δ. ΒΗΜΑΤΟΣ

Πᾶν ἔμβασμα χρηματικὸν πρέπει νὰ διευθύνεται πρὸς τὸν κ.

ΕΜΜ. ΧΡΥΣΗΝ

Ταμίαν τῆς Ὁμοσπονδίας

Τύποις Κ. Παπαδόγιαννη Ψαρρῶν 41 — Ἀθῆναι